

Zpravodaj OSA číslo 17

VZKAZY - UPOZORNĚNÍ - ODPOVĚDŇA

PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU

Členové a zastupovaní se jistě všimli, že OSA je v poslední době vystavována častým útokům v médiích, počínaje Českou televizí a konče například Lidovými novinami. Cílem této akce je destabilizovat, zpochybnit činnost jejího aparátu a navodit atmosféru nedůvěry členstva k jeho reprezentaci, k výboru OSA a jeho dozorčí radě. Scénář je přesně načasován do období, které předchází pravidelnému valnému shromáždění členstva a konferenci zastupovaných.

Plně si uvědomujeme záludnost této poměrně chytře vymyšlené kampaně. Na druhé straně víme, kdo za kampaní stojí a víme, čeho by tito lidé dosáhli. Nový zákon o hromadné ochraně autorských práv platný od začátku tohoto roku odreguloval dosavadní monopol ochrany autorských práv a teoreticky umožnil komukoli v tomto státě požádat Ministerstvo kultury o tuto licenci. Jaká příležitost nejen pro distributory pirátských nahrávek, ale i pro další jedince v šedém a tudíž nepříliš jasném okraji tohoto, jak oni to vidí, lukrativního obchodu. Nebylo by lépe, kdyby tu nepříjemnou organizaci sdružující vlastníky autorské duševní práce mohli řídit oni sami? Jenže co udělat s tím nepohodlným sdružením, které tady už sedmdesát let je, aby dosáhli svého? Ani nebylo třeba odejet na exkurzi do Palerma, tohle přece vymyslí česká podvodnická hlavička přímo od psacího stolku. Organizovaný zločin přestává být zločinem, máme-li svého ctnostného zástupce ve vládě či parlamentu, který schvaluje zákony tak, aby nám vyhovovaly. Vzpomínáte si na onu vzácně otevřenou knihu či film o těchto věcech nazvaný „Kmotr“? Tohle není náhodná paralela. Tak se to ve světě, kam jsme se konečně dostali i my, jednoduše dělá. Krok číslo jedna. Potlačit vliv těch, kterým autorská práva skutečně patří. Zlikvidovat jejich sdružení. Jak? Jednoduše. Zpochybnit existenci celé organizace. Neinformovanému lidu se to bude neobyčejně líbit. Zařídíme si pořad v televizi a k tomu článek v deníku, který každý čte.

Není náhoda, že jistá, nám zatím neznámá skupina lidí, navštívila jak německou GEMA, tak i rakouskou AKM s žádostí o finanční podporu a pomoc při založení jejich vlastní nové české autorské ochranné organizace. Obě naše sesterské společnosti, tj. GEMA i AKM, takovou spolupráci striktně odmítly a daly to OSA na vědomí.

Imperativem existence ochranné autorské organizace je hájit zákonná práva autorů. Proto se čeští majitelé autorských práv k hudebnímu provozování sdružili pod názvem OSA už v roce 1919. Smyslem činnosti tohoto sdružení bylo a je na smluvním základě vybírat poplatky za užití výsledků duševní činnosti autorů a spravedlivě jim je odevzdávat. Tuto činnost nelze zajistit jak v celostátním, tak i v mezinárodním měřítku jinak, než pomocí poměrně rozsáhlého aparátu. Provoz tohoto aparátu něco stojí a autoři si ho platí prostřednictvím tzv. režijní srážky ze svých výnosů. I přes tento poplatek se celý systém autorům vyplácí, protože sami by si nedokázali zajistit a vyinkasovat mnohé

ze svých honorářů, na prvním místě poplatky z veřejných provozování v diskotékách a na tanečních zábavách. Také platby za užití hudby v rozhlasových a televizních stanicích se uzavíráním hromadných smluv prostřednictvím OSA zjednodušují. Důležité je zajistit, aby každý tvůrce dostal, co mu z objektivního hlediska náleží. Zde vzniká určitý problém. Stoprocentní sledování všech rozhlasových stanic by pohltilo většinu autorských honorářů a celý systém by skrze tuto nerentabilitu ztratil svůj smysl. Jediná rozumná cesta, praktikovaná mimo jiné i všemi sesterskými zahraničními ochrannými organizacemi, je sledovat stanici pomocí statistického vzorku. V praxi to znamená sledovat stanici jen jistý počet dní v měsíci, výsledky extrapolovat na širší časové období a celý proces ve stanovených intervalech postupně opakovat. Je nasnadě, že v malém množství případů se může stát, že jednotlivé faktické užití propadne tímto statistickým vzorkem. Toto je riziko, které podstupují členové a zastupování autoři dobrovolně. Odměnou jim je nezanedbatelný výnos, který by byl v případě stoprocentního sledování pohlcen náklady tohoto sledování. Jiná situace je v televizi. Tam je OSA závislý na jednotlivých hlášeních o užití, která podle hromadných smluv dodávají televizní stanice. Aparátu pak nezbyvá, než těmto hlášením věřit. Přesto se ukázalo, že i televizní užití hudby má své problémové oblasti. Jsou to tzv. hudební znělky a předěly, které se mohou opakovat více než tisíckrát do roka, a také hudba, která se podkládá pod celonoční výběr z teletextu na ČT 1. Je morálně ospravedlnitelné, aby toto užití bylo ohodnoceno stejně, jako například hudba v přímém přenosu vážné nebo populární hudby, který je vysílán v nejsledovanějším večerním čase? Cit pro spravedlnost jednoznačně říká, že nikoli. A toto je případ autora, který už několikrát žaloval svou vlastní organizaci pro údajné nedostatečné chránění jeho zájmů, pana Hradce, který se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA.

Nikdo není dokonalý. Když se OSA v polistopadové éře zbavila komunistických parazitů a transformovala se konečně zpět do demokraticky konstituovaného sdružení autorů, bylo potřeba rychle změnit doslova vše. Statut sdružení a především vyúčtovací řád. V návalu práce přirozenou cestou uniklo tehdejšímu výboru, a konsekventně i členstvu, několik malých drobností. Například, že se začne vysílat výběr z teletextu a bude ozvučen několika málo monopolisty, kteří budou nárokovat každý několik hodin své televizní hudby denně odvysílané v době, kdy 99,9 % národu spí. Druhý výbor, který převzal řízení OSA v roce 1993, byl moudřejší. Prostudoval podrobně vyúčtovací pravidla sesterských evropských ochranných organizací, zejména sousední a navýsost pořádané německé GEMA. Tam se tento typ užití hudby proplácí se snižovacím koeficientem 1 : 100, slovy jednou setinou toho, co je odměnou za užití hudby v denním či večerním vysílání. Pan Hradec a samozřejmě i další autoři však dostali zapláceno za podobný produkt v prvních polistopadových letech 1 : 1. Aparát i výbor se toho nemohl nevšimnout. Pozdě, ale přece, došlo k novelizaci vyúčtovacího řádu. Výbor doporučil a členstvo na valném shromáždění členů rozhodlo o snižovacím koeficientu, ale pouze 1 : 10. Byli jsme příliš slušní a brzy se ukázalo, že to byla chyba. Němci měli pravdu a dnes jsme to konečně pochopili. Pan Hradec je stále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou, náleží desetkrát víc. Pro vaši představu se

jedná přibližně o čtvrtinu všech honorářů vyplacených ročně Českou televizí našim autorům.

Co dodat na závěr? Výbor OSA hájí zájmy svých členů a zastupovaných a myslí to smrtelně vážně. OSA dnes reprezentují kvalitní zástupci všech hudebních žánrů a nakladatelů. Výbor nevidí důvod, proč by měl svůj přístup k jednomu nekolegiálnímu členovi měnit v neprospěch množství ostatních autorů. Protože pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA, s nimiž mj. souhlasil i svým vlastním podpisem na smlouvě o zastupování, výbor jeho členství pozastavil a navrhne příštímu valnému shromáždění jeho vyloučení z našich řad.

Je otázka, kdo ponese zodpovědnost za novou a masivní vlnu neplatičů, zejména některých veřejných provozovatelů, kterým celá kampaň pana Hradce v jejich nevelkém respektu k liteře autorského zákona nesmírně nahrála. Odhadujeme, že jeho akce připraví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun. Zaplatí to svým kolegům pan Hradec? Anebo ti, kteří ho ke svým nepřiliš čistým cílům využili?

Pavel Chrastina

VAT, advokátní kancelář
JUDr. Miloš Toms, advokát
Celetná 11, 110 00 Praha 1

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE	
DOSLO DNE:	2 8 -02- 1997
..... KRÁT	PŘÍLOH
.....	RUBRIK

tel./fax: (02) 2328280

DOSLO
- 7 -03- 1997
č.j.

Městský soud v Praze
Spálená 2
112 16 Praha 2

K č.j. 31C 2/97

Žalobce: Jiří Hradec, bytem Praha 3, Přemyslovská 37
právně zast. JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem, Praha 3, Rokycanova 27

Žalovaný: Pavel Chrastina, bytem Praha 2, Podskalská 13
právně zast. JUDr. Milošem Tomšem, advokátem, Praha 1, Celetná 11, 110 00 Praha 1
Advokátní kancelář
JUDr. Miloš Toms, advokát
Celetná 11, 110 00 Praha 1
tel./fax: (02) 232 82 80
IČO: 10 37 47 28

o ochranu osobnosti a náhradu
nemajetkové újmy

Vyjádření žalovaného

D v o j m o

Přílohy:

přepis příspěvku NADORAZ

stanovisko OSA z 1.2.1996

vyjádření OSA ze 17.2.1997

12 listů hlášení ČT

kopie 1 listu prezenční listiny

V uvedené věci předkládá žalovaný soudu následující
v y j á d ř e n í :

I. Žalovaný trvá na tom, že konstrukce, dovozované žalobcem z textu článku "Případ Hradec-slovo na vysvětlenou", uveřejněného ve Zpravodaji OSA č. 17 z května 1996 jsou smyšlené, postrádají racionální základ a žalobcem naznačené souvislosti článku s úmrtím poslance JUDr. Řezáče jsou ve skutečnosti čirou fantazií.

Skutečným důvodem napsání článku byla snaha žalovaného očistit OSA jako organizaci, jejíž pověst byla citelně poškozena cílenými útoky v médiích. Vzhledem k četnosti útoků se skutečně jednalo o kampaň odstartovanou odvysíláním příspěvku v pořadu NADORAZ na 1. programu ČT. Žalobce byl protagonistou tohoto pořadu a svým vyjádřením přispěl ke zpochybnění právní existence OSA, odborné úrovně zaměstnanců a kompetentnost některých členů vedení. Zástupcům OSA byl ve zmíněném pořadu poskytnut minimální prostor k vyvrácení polopравd a nepřesností. Tendenčně sestříhaný příspěvek musel v řadovém divákovi vzbudit dojem, že v případě OSA jde o neprůhledné seskupení s pochybným právním základem a nekvalifikovaným personálním zázemím.

Pravá příčina těchto aktivit nepochybně spočívala v tom, že zrušením části třetí §§ 40-44 autorského zákona byl dán právní rámec pro vznik konkurenčních ochranných organizací, přičemž prokazatelně existovaly zájmové skupiny osob, usilujících o etablování takových organizací v ČR. Napadený článek, jehož autorem je žalovaný, chtěl na tyto záměry upozornit především autory, zastupované OSA.

Důkaz: doslovný přepis příspěvku pořadu NADORAZ, odvysílaného ČT 1 29.19.96
stanovisko OSA z 1.2.1996

II. Zmíněná mediální kampaň měla negativní dopad na celkovou platební kázeň pořadatelů hudebních produkcí. Propady srovnatelných odvodů v měsících únor - červen let 1995 a 1996 jsou specifikovány ve vyjádření ředitele OSA JUDr. Josefa Slaniny .

Důkaz: vyjádření OSA ze 17.2.1997

III. Žalobce ve své výpovědi neuvedl pravdivé údaje, když na výslovný dotaz týkající se jeho spolupráce s ČT odpověděl, že..." z titulu své činnosti v ČT nikdy neměl možnost ovlivňovat hlášení o stopáži, či jakkoli je vyplňovat ve vztahu k OSA a také to nikdy nedělal".

Žalovaný předkládá soudu kopie dokladů odesílaných z ČT na OSA v období 26.1.1992 - 2.12.92. Na celkem dvanácti hlášeníh je jako osoba podávající hlášení a přímo rozhodující o odvysílání konkrétních hudebních příspěvků v tehdejší ČST uveden žalobce. V daném případě je příznačné, že celková stopáž užitá hudby jednotlivých autorů činí ve zmíněném období

u žalobce 174,06 minut,

u Michaela Kocába 16,31 minut,

u ostatních 34,94 minut,

přičemž každá vteřina použité hudby má svou korunově vyjádřitelnou cenu. Originály těchto listin jsou součástí účetní evidence OSA a na vyžádání soudu je můžeme předložit.

Důkaz: 12x hlášení ČST, program F 1

IV. Není pravda, že by představitelé Ochranného svazu autorského neumožnili žalobci vstup na valné shromáždění v roce 1996, žalobce se po určitou dobu jednání zúčastnil a ze svého rozhodnutí před ukončením odešel, toto tvrzení lze dokázat předložením prezenční listiny, na níž je žalobce podepsán. Zástupci OSA navíc opakovaně vybízeli žalobce k jednání, během kterého by se sporné otázky vysvětlili. Na neproveditelnost některých žalobcových požadavků upozorňovali osobně i písemně zejména JUDr. Josef Slanina, ředitel OSA a Petr Janda, předseda výboru OSA.

Důkaz: kopie části prezenční listiny

výslech JUDr. Josefa Slaniny a Petra Jandy pod adresou OSA, tř. Čs. armády 20,
160 56 Praha 6.

Vzhledem k tomu, že žalovaný nezasáhl neoprávněně do občanské cti žalobce zveřejněním difamujících skutkových tvrzení, týkajících se jeho osoby, ani nepublikoval nepřipustné hodnotící úsudky o jeho osobě, navrhuje, aby soud po provedení nezbytných důkazů žalobu z 2.1.1997 v plném rozsahu zamítl a uložil žalobci povinnost uhradit žalovanému náklady soudního řízení .

V Praze 26.02.1997

Pavel Chrastina

Článek jsem napsal v zastupování, resp. jménem zastup. Poprvé jsem se seznámil se žalobcem v r.1994 po návratu z emigrace, kdy jsem byl zvolen do výboru OSA. Celé záležitosti říkáme pracovní na výboru případ Hradec a z toho důvodu byl také článek tak nazván. OSA zastupuje asi 3500 autorů a dále ~~praxi~~ reagoval jsem přímo na vystoupení žalobce v pořadu Na doraz, v té době nebyl v Praze přítomen nikdo, z funkcionářů OSA, kteří vystupovali v programu Na doraz. Odmítám dohady, které uvedl žalobce ve své výpovědi, poukazují na skutečnost, že o žalobci jsem se zmínil v článku včetně nadpisu 6x, a jsem toho názoru že v souvislosti se žalobcem uvedená tvrzení jsou pravdivá. Doslovný přepis textu, včetně výpovědi žalobce, vyvolává úplně jiný dojem, než odvysílaný audiovizuální program. Článek je reakcí na tiskové konference, které jsme pořádali jednak my, /OSA/, jednak následně žalobce, Pořad Na doraz vznikl těsně před valným shromážděním, které může odvolat i výbor OSA.

Kromě toho se ředitel dozvěděl, o tom, že skupinou lidí byla kontaktována ^{německá} partnerská organizace GEMA a partnerská rakouská organizace AKM. Souvislost se žalobcem tam nebyla žádná, dělo se to však ve stejné době, partnerské organizace, odmítly gentlemansky sdělit s kým jednaly, pouze sdělily, že žádost o spolupráci odmítly. Nikdy jsem ~~neuváděl~~ ^{neuváděl} že pan Hradec je členem nějaké skupiny, případně, že s někým spolupracuje proti zájmu OSA, rovněž jsem ~~neuváděl~~ ^{neuváděl} že by pan Hradec vycestoval a jednal s partnerskými organizacemi v zahraničí. Poukazují pouze na časovou shodnost jednání žalobce a mnou označené skupiny lidí.

Poukazují na skutečnost, že žalobce se v době obracel přímo na OSA, kde požadoval, abychom odstoupili a že ^{andrag. vpravdě} jsme svým členům lhali, a rovněž žádal, abychom se ~~zmluvili~~ ^{zmluvili} Předkládám dopisy žalobce ze dne 14.2.1996, 4.3.1996, 8.3.1996, 9.1.1996.

Pokud jsem vyzván, že jsem uváděl tvrzení, ohledně exkurze do Palermy, České podvodnické hlavičky, nemyslel jsem tím pana Hradce.

Postup při autorských honorářích je takový, že umělec dostane vyúčtování na základě hlášení, v daném případě např. televize, ^{byl s tím souhlas} pokud s tím nesouhlasí, zastaví se výplata honoráře a je prováděno šetření. Domnívám se, že žaloby podané žalobcem proti OSA nebyly v pořádku, byla tam shodná místa, mohl by se k tomu vyjádřit ředitel OSA. Neviděl jsem žaloby, byl jsem informován zprostředkovaně, nevím, zda žalobce namítal stopáž, jeho hudby, nebo vyšší odměny za odvysílání čas.

OSA reagovala na program ŮT Na doraz žádostí o tiskovou opravu, které nebylo vyhověno, celá věc je předmětem soudního řízení. Pokládám, ~~existuje~~ skupinu asi 9 lidí, se pravidelně v teletextu opakují, za určitý monopol.

Domnívám se, že rozhodnutí o proplácení v teletextu a v monoskopu v poměru 1:10, bylo již před vysíláním v pořadu Na doraz, následovalo další snížení 1:10 a to ve vztahu k honorované muzice.

Na výboru jsme nabylj dojmu, že žaloby jsou p. Hradce motivovány úhradou za teletext.

Můžeme prokázat, že po pořadu Na doraz poklesly příjmy OSA spec. úseku veřejného provozování. V podstatě se snížila plat. disciplínách provozovatelů hudby např. na diskotákách a pod. Valnému shromáždění byl předložena návrh na vyloučení p. Hradce, návrh neprošel, žalobce je stále našim členem.

Podle mého názoru žalobce poškodil OSA svým vystupením v pořadu Na doraz. Vzápětí došlo k několika napadení např. v Lidových novinách.

Pokud jsem dotazován na kampaně, a masivní vlnu neplatičů, odkazují na své vyádření, resp. na svou výpověď ohledně poklesu příjmů z veřejných produkcí, v důsledku odvysílaného pořadu Na doraz.

Pokud jsem uváděl, že zaviněným jednáním p. Hradce přišli autoři o určité peníze, a zvažoval jsem možnost, zda nebyl žalobce zneužit k nečistým cílům, jedná se v podstatě o novinářskou otázku.

K dotazu právního zástupce žalobce:

Článek jsem napsal jako zástupce členů, souhlas s jeho uveřejněním jsem od žalobce nepožadoval, nevím, proč bych jej měl požadovat.

Nevzpomínám si, zda žalobce v pořadu Na doraz zpochybňoval právní subjektivitu OSA ale rozhodně takto pořad vyzněl.

Člen OSA má právo se vyjadřovat ke členům výboru a požadovat jejich demisi.

Předpokládal jsem, že pan Hradec bude reagovat na výši koef. 1:10, tak jako reagoval na spoustu jiných věcí, jedná se o žurnalistickou licenci,

Pr.zástupce žalobce předkládá písemné vyjádření k vyjádření žalovaného ze dne 2.4.1997, které se konstatuje, a jehož opis se krátkou cestou doručuje právnímu zástupci žalovaného.

Pr.zástupce žalobce přednáší, že žalovanému se nepodařilo doložit nepravdivé skutečnosti, které uvedl v článku a z tohoto nemá návrhy na doplnění řízení. Vzhledem k výši požadované nemajetkové újmymůže navrhnout svědky, kteří by doložili ^{psychicky} stav žalobce po zveřejnění článku žalovaného.

Pr.zástupce žalovaného přednáší, že kromě návrhů, které uvedl ve vyjádření ze dne 28.2.1997 nemá návrhy na doplnění řízení.

Prohlášeno

u s n e s e n í

29.

ústní jednání se o d r o č u j e na den XX. dubna 1997 v 9.00 hod. č.dv. 81, II. patro, za účelem výslechu svědka JUDr. Josefa Slaniny, a provedení listinných důkazů, případně dalších důkazů, pokud je účastníci založí do spisu, případně navrhnou jejich provedení, do 10.4.1997.

Přítomní berou termín jednání na vědomí s tím, že nebudou obesíláni.

Skončeno a podepsáno v 12.35 hod.

VAT, advokátní kancelář
JUDr. Miloš Toms, advokát
Celetná 11, 110 00 Praha 1

tel./fax: (02) 2328280

MĚSTSKÝ SUD V PRAZE	
DOSLO	15-04-1997
ONE:	
..... KRAT	..... PRILOH
.....	.....

Městský soud v Praze
Spálená 2
112 16 Praha 2

K č.j. 31C 2/97

Žalobce: Jiří Hradec, bytem Praha 3, Přemyslovská 37
právně zast. JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem, Praha 3, Rokycanova 27

Žalovaný: Pavel Chrastina, bytem Praha 2, Podskalská 13
právně zast. JUDr. Milošem Tomsem, advokátem, Praha 1, Celetná 11, 110 00 Praha 1
tel./fax: (02) 232 82 80
ČO: 10 37 47 28

o ochranu osobnosti a náhradu
nemajetkové újmy

Vyjádření žalovaného

D v o j m o

Přílohy:

kopie dopisu P. Jandy ze 4.4.1996

K tvrzením uváděným ve vyjádření žalobce z 1.4.1997 žalovaný uvádí:

1/ Vážně a upřímně míněná snaha představitelů OSA o smírné ukončení žalobcem vyvolávaných rozporů je zřejmá i z osobního dopisu předsedy výboru OSA Petra Jandy.

Žalovaný za důkaz toho, že v inkriminovaném pořadu "NADORAZ" vycházeli redaktoři z jednostranných, účelově předložených informací, považuje prokazatelnou skutečnost, že písemné podklady televizních pracovníků byly opatřeny hlavičkou právního zástupce žalobce.

Výsledky hospodaření a finanční propad v jednotlivých měsících kampaně vedené proti OSA v roce 1996 vycházejí z pravidelných měsíčních rozborů, žalobcem vyvozovaná vazba na roční účetní závěrku nemá v daném případě logické opodstatnění.

Podle výslovného vyjádření svědka JUDr. Josefa Slaniny, ředitele OSA, je vhodnější pro jeho obslužení použít adresu zaměstnavatele. Svědek bydlí na okraji Prahy s nepravidelně zajišťovaným doručováním poštovních zásilek.

Důkaz: kopie dopisu předsedy výboru OSA ze 4.4.1996
výslech JUDr. Josefa Slaniny pod adresou Ochraného svazu autorského, Tř. Čs. armády
20, 160 56 Praha 6-Bubeneč

2/ Žalovaný opravuje početní chybu, vzniklou použitím desetinného systému při sčítání vteřin hudebního podkresu odvysílaného Českou televizí. Přesný výpočet zní tak, že žalobce si sám odsouhlasil a odvysílal vlastní hudbu v délce 175 minut, 46 vteřin. Pro srovnání byla za stejné období vykazána hudba Michaela Kocába v délce 18 minut, 4 vteřiny. Nepatrná odchylka nic nemění na faktu, že délka hudebního doprovodu a tím i výše autorského honoráře byla v řádovém poměru 10:1 v žalobcův prospěch.

Žalobcovo tvrzení o zfalšování listin a tím i zpochybnění v nich obsažených údajů je závažné. V takovém případě totiž žalobce přijal finanční plnění, které z těchto údajů vycházelo, jako plnění bez právního důvodu a je povinen je vydat podle § 451 občanského zákoníku.

Důkaz: spisem č.j. 37 C 107/95

Vzhledem k uvedenému odkazuje žalovaný na závěr svého vyjádření z 26.2.1997 a navrhuje, aby soud po ukončení důkazního řízení žalobu zamítl.

V Praze dne 9.4.1997

Pavel Chrastina

VYJÁDŘENÍ K OBSAHU ČLÁNKU
KAUZA HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU

MS 2/97

Po prostudování dosavadního průběhu sporu jsem se rozhodl znovu vyjádřit svůj názor na žalovaný článek ve Zpravodaji OSA č.17 z května roku 1996 a také názor na obecnější roli pana žalobce v tomto i dalších jeho sporech s OSA. Uvádím zde také některé dříve neuvedené souvislosti, které podpírám dostupnými důkazy.

Nejprve co předcházelo žalobě. Protože pan Hradec svým jednáním opakovaně porušil čl.8 své smlouvy o zastupování s OSA zejména tím, že svými mediálními i jinými aktivitami poškodil či prokazatelně zamýšlel poškodit své kolegy autory, dále protože se vyhýbal jednání s výborem OSA, podobně jako ignoroval využít možnost smířčího řízení podle statutu OSA, výbor OSA doporučil valné hromadě jednohlasně usnesením č.17 ze dne 20.2.1996 vyloučit pana Jiřího Hradce z řad členstva. Pan Hradec by nadále zůstal zastupovaným, ovšem jen v kategorii kandidátů na členství v OSA. Jeho autorské honoráře vybírané OSA by zůstaly nedotčeny, ztratil by pouze členské hlasovací právo, právo být volen do orgánů OSA a některé další členské výhody. Jeho členství by na základě jeho pozdější žádosti mohlo být podle statutu OSA opět obnoveno. Soud si může na OSA vyžádat zápis z 20. schůze výboru OSA ze dnů 6. a 20.2.1996. Sám jsem podle statutu OSA vázán mlčenlivostí, proto nemohu tento zápis přiložit jako důkaz.

Smyslem mého článku v květnovém vydání Zpravodaje OSA roku 1996 bylo poukázat na všechny negativní implikace nekolegiálního jednání pana Hradce, které se dotkly nemalého množství zastupovaných, a to nejen domácích, ale i zahraničních. Vzal jsem na sebe tento nelehký úkol jako člen výboru OSA, který je současně předsedou redakční rady Zpravodaje OSA. Bylo nutné vysvětlit postoj exekutivy OSA k případu pana Hradce a před nadcházejícím valným shromážděním uvést důvody pro jeho navrhované vyloučení z řad členů. To, že k vyloučení pana Hradce nakonec rozdílem jediného hlasu nedošlo, je otázka jiná (viz přepis zápisu o hlasování - příloha č.1).

V prvních třech odstavcích článku našim členům vysvětluji kdo a proč mohl mít počátkem roku 1996 zájem na destabilizaci a diskreditaci OSA. Není žádným tajemstvím, že zájem na oslabování působnosti autorského zákona mají v první řadě výrobci a distributoři nelegálních, tzv. pirátských zvukových nosičů. V naší zemi má OSA díky aktivitě svého aparátu a nasazení svých kontrolorů rozhodující vliv na stav právního povědomí v oblasti autorského práva. OSA navíc z rozhodnutí svého výboru každoročně přispívá určitou sumou Protipirátské unii IFPI. Přesto však statistický odhad ze zdroje "Watch Tower" interně publikovaného velvyslanectvím Spojených států uvádí, že český trh je každoročně zaplaven až sedmi miliony pirátských nosičů. Tento údaj může potvrdit Ministerstvo kultury ČR, které má k tomuto materiálu přístup. Nejedná se tedy o tzv. malé úniky, ale o sumy jdoucí do desítek možná i stovek milionů Kč ročně.

Jméno Hradec není v úvodních třech odstavcích uvedeno vůbec, v těchto odstavcích jde o obecnou úvahu. Trvám proto na tom, že jsem pana Hradce ve svém článku **neoznačil** ani jako výrobce či distributora pirátských nahrávek, ani jako mafiána, ani jako někoho, kdo měl navštívit německou nebo rakouskou ochrannou autorskou organizaci, jak se to snaží předeštit žaloba. Nic takového v mém textu není. Ovšem existuje zde nápadná časová shoda souvislostí a právě na ni jsem chtěl těmito odstavci naše členy upozornit.

Síly, kterým šlo o zpochybnění právního nástupnictví a tudíž v danou chvíli o zpochybnění celé existence OSA, vyprovokovaly redakci pořadu Nadoraz České televize k natočení segmentu pod titulem "OSA - (NE)JASNÁ ZPRÁVA", který byl odvysílán dne 29.1.1996. Pořad byl jeho tvůrci zpracován tendenčně, byla použita řada nepravdivých skutečností a pomocí střihu pozměněn charakter výpovědí účinkujících, kteří reprezentovali OSA. OSA je proto dodnes nucen vymáhat opravu nepravdivých výroků soudní cestou. Hlavním protagonistou pořadu, který vystoupil proti OSA, byl její člen pan Jiří Hradec. Tentýž pan Hradec, kterého jsme si pamatovali především pro jeho mírně řečeno svérázné dopisy, kterými obesílal předsedu a další členy výboru. Pan Hradec, který ač několikrát pozván na schůzi výboru, nikdy nepřišel. Pan Hradec, jehož akce v televizi a následně v tisku poškodily několik tisíc domácích a řadu zahraničních zastupovaných autorů uvolněním platební morálky uživatelů hudby, což se projevilo výrazným poklesem plateb na úseku veřejného provozování. Tuto skutečnost jsme však dokazovali už v prvním kole tohoto řízení. Stěžejní otázkou je, proč pan Hradec načasoval svoje televizní vystoupení právě v době, kdy vstoupil v platnost nový autorský zákon, který odreguloval dosavadní monopol OSA. Jedná se o pouhou náhodu? Anebo se někomu tato doba zdála zvlášť vhodná k nastolení chaosu namísto dosavadního systému ochrany autorských práv? Skutečností je, že pan Hradec svým jednáním rozhodně nahrál všem, kteří nerespektují nebo záměrně porušují autorský zákon. Nahrál i záhadným českým vyjednavcům, kteří navštívili německou GEMA a rakouskou AKM, o nichž jsem vypovídal v prvním kole tohoto řízení. Teprve při bližším pohledu se ukazuje, jak pečlivě byly činy pana Hradce dopředu promyšleny. Důkazem je například ohlášení opuštěných věcí podané panem Hradcem dne 1.2.1966 prostřednictvím jeho advokáta Obvodnímu úřadu v Praze 6, tj. ihned po odvysílání pořadu Nadoraz. Jednalo se o pozemek, budovu, celé vybavení kanceláří OSA a všechny jeho bankovní účty (příloha č.2). Ve druhém podobném podání dne 1.3.1996 k tomu pan Hradec přidal ještě pět garáží ve dvoře budovy OSA (!!!). V případě, že by pořad Nadoraz splnil očekávání pana Hradece a právní nástupnictví OSA by nebylo soudem potvrzeno, mohl podle § 135 občanského zákoníku žádat desetiprocentní nálezné, které se zcela dobře mohlo pohybovat až v desítkách milionů korun. Tohle už není jen neviný ublížený autor, který se dovolává pouze správné stopáže své hudby použité v televizi, jak je při různých příležitostech žalobou pan Hradec prezentován. K těmto důležitým skutečnostem, které se dotýkají pana Hradce a majetku OSA, tj. společného majetku všech sdružených autorů, jsme ve výboru přirozeně museli zaujmout stanovisko.

Jistě si pane předsedo vzpomenete, že se advokát pana Hradce snažil hned v úvodu prvního stání tohoto sporu argumentovat několika identifikačními čísly organizace přesto, že k takovému tvrzení neměl racionální podklad. Celá záležitost právního nástupnictví OSA byla v té době již definitivně uzavřena usnesením č.3 Co14 / 96 Vrchního soudu v Praze (viz článek JUDr. Slaniny na str. 35 ročenky OSA 1966, příloha č.3). Dovedeme si představit, jak by pan Hradec postupoval, kdyby například toto rozhodnutí Vrchního soudu nebylo v té době ještě k dispozici.

Čtvrtý odstavec mého článku je věnován jiným adverzním praktikám pana Jiřího Hradce. Spolu s několika dalšími vytvořil malou skupinku autorů, která na ČT 1 obsadila původně velmi rozsáhlou a proto také, podle tehdejšího znění vyúčtovacího řádu OSA, velice lukrativní plochu nočního výběru z teletextu. Pokud si soud vyžádal přehled ročních honorářů pana Hradce ze zdrojů OSA, uvidí zde náhlý čtyřnásobný, respektive následující rok až sedminásobný prudký skok vzhůru. Tato skutečnost kombinovaná s faktem, že pan Hradec začal navíc frekventovaně o výši svých honorářů OSA žalovat, přirozeně upoutala pozornost kontrolních orgánů OSA. Tím vyšlo najevo, že podstatná porce těchto honorářů pochází z hudby užití na velkých nočních plochách výběru z teletextu, jehož sledovanost byla přirozeně téměř nulová. Je jasné, že velikost takových honorářů byla v přímém rozporu se skutečným užitím hudby televizními diváky, které je vyjádřeno formou tzv. ratingu. Chyba byla především v dosavadním vyúčtovacím řádu OSA, který programový typ tohoto druhu až do této chvíle nepředpokládal. Proto byla na nejbližším valném shromáždění výborem navržena změna vyúčtovacího řádu podle německého vzoru, která snížila honoráře za užití hudby v této noční "vycpávce" programu v poměru 1:10. Ovšem tato změna mohla vejít podle statutu OSA v platnost až od 1.1.1997, takže pan Hradec spolu se skupinkou dalších autorů, které jsme ve výboru (jsem přesvědčen, že právem) označili za teletextové monopolisty, mohli pobírat honoráře ještě následujícího půl roku v původní výši 1:1. Při hlasování o této změně byli přítomní členové této skupiny přirozeně proti jejímu zavedení. Ředitel OSA JUDr. Slanina spolu se členy výboru pány Ballingem a Andrštem jednali s tehdejším ředitelem ČT Ivo Mathém o problému teletextového hudebního monopolu. Kontrolní oddělení upozornilo výbor OSA na existenci ohlášek užití televizní hudby, kde pan Hradec potvrzuje užití své hudby svým podpisem sám sobě.

Ve svém článku se poprvé zmiňuji o panu Hradcovi (kromě titulu článku, samozřejmě) až na konci tohoto čtvrtého odstavce. Říkám tam, že budu psát o případu autora, **který už několikrát žaloval svou vlastní organizaci pro údajně nedostatečné chránění jeho zájmů, a který se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA.** Uvedené výroky jsou oba pravdivé. K prvnímu výroku uvádím, že v době vzniku mého článku se jednalo o kauzu č. 34 C 93 / 94 Měst. soudu, kde pan Hradec žaluje OSA o 551.125,- Kč a kauzu 37 C 107 / 95 Měst. soudu, kde žaluje OSA o dalších 264.548,- Kč. Dále o žalobu uvedenou pod č. 32 C 26 / 96 u téhož soudu. Tento závěr potvrzují i další žaloby pana Hradce proti OSA č. 32 C 50 / 96 a č. 37 C 68 / 97 o dalších 340.596,- Kč.

K druhému výroku uvádím následující. Prvním málo kvalifikovaným výpadem žurnalistů proti OSA byl segment v televizním pořadu Nadoraz odvysílaný dne 29.1.1996 na ČT 1. Ředitel OSA JUDr. Slanina a předseda výboru Petr Janda požádali hned následujícího dne šéfredaktora pořadu o uveřejnění opravy celé řady nepravdivých výroků uvedených v uvedeném segmentu redaktorem Umlaufem (příloha č.4). Protože Česká televize žádosti OSA o opravu nevyhověla, domáhá se OSA svých práv podle tiskového zákona žalobou 38 C 68 / 96. Věc je v současnosti vedena po čj. 37 C 34 / 98 u Městského soudu v Praze. Pojďme dál. Každý pořad má svého iniciátora. Na počátku tohoto pořadu musela být, soudě podle jeho koncepce, osoba pana Hradce. Jak se správně uvádí v rozsudku prvního stupně pod č. 31 C 2 / 97-42 ze dne 30.6.1997 na straně 6, **"celý pořad je koncipován jako příběh žalobce, který se také k celé věci vyjadřuje"**. Kdo jiný nežli pan Hradec mohl být zdrojem informací k jeho příběhu? Je obvyklé, že takovému pořadu předchází řada schůzek, při kterých musí budoucí protagonista pořadu nějak přesvědčit tvůrce pořadu o svých pravdách. Autoři pořadu pak vyšli představám pana Hradce zcela vstříc, příliš se neobtěžovali ověřováním pravdivosti zveřejňovaných názorů a celý segment, jakkoli plný věcných chyb, pak zaštitili autoritou České televize. Pan Hradec zde však nebyl prezentován jako ten, kdo se převládajícím způsobem zasloužil o charakter pořadu. Ovšem za publikování nepravdivých skutečností se dnes musí zodpovídat televizní redaktori (viz žaloba), nikoli pan Hradec. Jsem přesvědčen, že právě tímto jednáním naplnil pan Hradec obecně vžitý význam termínu **"šedá eminence"** více než vrchovatě. Abychom mohli provést důkaz, navrhuje soud aby vyslechl bývalého vedoucího redaktora pořadu Nadoraz pana Šímu a také autora segmentu "OSA - (ne)jasná zpráva", bývalého redaktora pořadu Nadoraz, pana Umlaufa.

Jiný příklad. O kauze Hradec - Chrastina se během celého prvního kola zmiňovaly v tisku pravidelně pouze Lidové noviny. Několikrát jsme byli svědky srdečné výměny názorů mezi redaktorkou Lidových novin a panem Hradcem před zahájením jednotlivých stání v chodbách soudní budovy. Ihned po vynesení rozsudku uveřejnily Lidové noviny zprávu, na kterou si dovoluji upozornit a také ji příkládám (příloha č.5). Nejen, že znění rozsudku je interpretováno velice originálně, ale celá tato zpráva je navzdory poslední větě, že rozsudek ještě nenabyl právní moci, ve skutečnosti samozvaným výkonem rozsudku. Lidové noviny se přece dostanou do ruky desítkám tisíc čtenářů. Nemohu si pomoci, ale opět vidím ve stínu této další nepříliš etické akce pana Hradce.

Další příklad. Proti jinému článku o průběhu této kauzy uveřejněnému stejnou redaktorkou v Lidových novinách dne 30.4.1997 musela OSA podat k šéfredaktorovi žádost o tiskovou opravu. Z článku stejně jako z námitek ředitele OSA dr. Slaniny je patrna spolupráce autorky článku s panem Hradcem (příloha č.6). Domnívám se proto, že mé přirovnání pana Hradce k "šedé eminenci" za málo kvalifikovanými výpady žurnalistů proti OSA nebylo bezdůvodné.

V pátém odstavci žalovaného článku probírám důvody, které vedly výbor a posléze celé plénum OSA ke změně vyúčtovacího řádu, která se týkala ohodnocení hudby užitě v nejméně sledovaném nočním televizním čase. Na červnovém valném shromáždění roku 1966 bylo skutečně rozhodnuto o změně odměn za teletextovou televizní hudbu v poměru 1:10. V závěru tohoto odstavce jsem napsal, že **pan Hradec je stále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou, náleží desetkrát víc.** Zde je důležitá formulace. Nenapsal jsem, že by pan Hradec někdy tvrdil, že mu náleží desetkrát víc. Uvedl jsem jen, že pan Hradec je **přesvědčen**, že mu náleží desetkrát víc. Vycházel jsem ze skutečnosti, že pan Hradec nesouhlasil s návrhem změny vyúčtovacího řádu tímto směrem. Svůj nesouhlas však vyjádřil nepřímě. Když zjistil, že návrh výboru bude plénem zřejmě přijat, rozeslal všem členům výboru dopis s textem, který je dosti nezvyklou formou vyzývá k odstoupení. Dopis jsme použili jako důkaz v průběhu prvního kola řízení prvního stupně. Tyto nepřímé důvody mě přesvědčily o tom, že panu Hradci není vhod žádné kolektivní rozhodnutí výboru či členské schůze jako nejvyšších orgánů OSA, že pan Hradec ignoruje skutečnost, že OSA je **dobrovolné sdružení** autorů, kteří demokraticky volí svoji exekutivu, že pan Hradec sleduje bezohledně pouze své vlastní zájmy, které zpravidla sobecky maximalizuje a je tudíž přesvědčen, že i po schválení změny ve vyúčtovacím řádu by mu měl náležet bývalý desetinásobek. O něco později nás pan Hradec o tomto názoru definitivně přesvědčil žalobou 37 C 68 / 97 u Městského soudu v Praze, kde se domáhá dalších 340.596 Kč, v níž napadá celý vyúčtovací systém OSA.

V šestém odstavci uvádím, že **pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA, výbor proto pozastavil jeho členství a navrhne valnému shromáždění jeho vyloučení z našich řad.** Jako důkaz jsme už v prvním kole řízení podali analýzu poklesu inkasa v oboru veřejného provozování (vyjádření OSA ze dne 17.2.1997), který nastal během půlročního období po odvysílání pořadu Nadoraz, a také smlouvu o zastupování OSA, jejíž čl.8 pan Hradec svými mediálními vystoupeními a dalšími aktivitami soustavně porušoval. Tento závěr je však především kolektivním závěrem výboru OSA, formulovaný se souhlasem dozorčí rady OSA v usnesení č.17 20. schůze výboru ze dne 20.2.1996.

V závěrečném odstavci uvádím jméno pana Hradce dvakrát. Protože se nepěkná prognóza tohoto textu k naší malé radosti bohužel do písmene naplnila, ocituji tento odstavec raději celý: **Je otázka, kdo ponese zodpovědnost za novou masivní vlnu neplatičů, zejména některých veřejných provozovatelů, kterým celá kampaň pana Hradce v jejich nevelkém respektu k liteře autorského zákona nesmírně nahrála. Odhadujeme, že jeho akce připraví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun. Zaplatí to svým kolegům pan Hradec? Anebo ti, kteří ho ke svým nepřiliš čistým cílům využili?** Toto ocenění akce pana Hradce se ukázalo správné. Znovu odkazuji na Vyjádření OSA ze dne 17.2.1997, které bylo předloženo soudu v prvním kole řízení prvního stupně.

Vážený pane předsedo, doufám že naleznete nová fakta a souvislosti, které touto cestou předkládáme, smysluplné a užitečné.

V Praze dne 4.8.1998

Pavel Chrastina

- Přílohy:
- 1) Separát zápisu z valného shromáždění členů OSA dne 15.6.1996 - hlasování o vyloučení Jiřího Hradce z řad členů
  - 2) Ohlášení opuštěných věcí panem Hradcem ze dnů 1.2.1996 a 1.3.1996
  - 3) Ročenka OSA 1996, str. 35
  - 4) Žádost o uveřejnění opravy údajů publikovaných v segmentu pořadu Nadoraz Českou televizí dne 29.1.1996
  - 5) Článek Lidových novin "Rozsudek v kauze Hradec" otištěný dne 1.7.1997
  - 6) Článek Lidových novin "Autorský svaz krátil honoráře" uveřejněný dne 30.4.1997. Žádost o tiskovou opravu nepravdivých údajů v tomto článku ze dne 7.5.1997

Městský soud v Praze
ke zn. 31C 2/97

Věc: vyjádření žalobce k podání žalovaného.

Dne 26.8.1998 jsem obdržel kopii podání [P. Chrastiny ze dne 4.8.1998](#) nazvané „VYJÁDŘENÍ K OBSAHU ČLÁNKU KAUZA HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU“. Na údajná „nová fakta“ P. Chrastiny reaguji původními fakty, mystifikace protistrany uvádím na pravou míru.

Článek, který je předmětem mé žaloby proti P. Chrastinovi má název „[PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU](#)“, slovo kauza uvádí P. Chrastina nyní zřejmě omylem.

Protože žalovaným uváděný 'dosavadní systém ochrany autorských práv' je nefunkční, podal jsem v roce 1993 proti OSA (dodnes nepřečtenou) žalobu. Po soudním stání v roce 1995 vznikl pořad ČT [Nadoraz](#) pozastavující se nad [neprofesionalitou](#) a [právním chaosem OSA](#). Přes zbožné přání protistrany není údajné načasování událostí v mé moci. Nejsem zaměstnancem soudu ani ČT. Nemám s ČT vazby jako okolí žalovaného - sám P. Chrastina byl v ČT zaměstnán 11 let, Petr Janda (předseda výboru OSA, který v pořadu Nadoraz tvrdil, že nemá podpisové právo, v době údajné právní neexistence OSA si pořídil jedno z nejlépe vybavených nahrávacích studií na světě) byl v ČT dle svých slov pečený, vařený. M. Ducháč (předseda dozorčí rady OSA a legislativní komise OSA) pracuje v ČT desítky let, podílí se na pořadech s představiteli OSA, atd.

K tématu komunikace s vedením OSA uvádím, že tato je obtížná. Dne 8.3.1993 jsem byl při osobní návštěvě Komise pro tvorbu (předseda L. Andršt) vyzván, abych se vyjadřoval písemně. Na mé dopisy však adresáti neodpovídají.

K bodům přílohy dopisu P. Chrastiny ze dne 4.8.1998 uvádím:

1) Protistrana rozšířila irrelevantně spis o pokus výboru OSA vyloučit mne na valném shromáždění dne 15.6.1996 z řad členů OSA. Za správnost výpisu z mg. záznamu odpovědný JUDr. Slanina zamlčel důležité okolnosti. Na dotaz z pléna, proč nemá pan Hradec možnost na schůzi vystoupit, oznámil přítomným P. Janda, předseda výboru OSA, který schůzi řídil: „[pan Hradec nemá možnost proto, protože mu bylo pozastaveno členství a nemá možnost vstupu do této místnosti](#)“. V následné ostré diskusi bylo jednání OSA označeno autory za skandální. Před vlastním hlasováním uvedl P. Janda: „[Pan Jiří Hradec má nejvíce užítí v oblasti Teletextu. Ač se to zdá naprosto neuvěřitelné, některé playlisty a není jich málo, které přišly do OSA z České televize, jsou vyplňovány a podepsány jeho rukou. Nemusím asi ani zdůrazňovat, že většina hudby je právě jeho](#).“... „my jich máme takovejdlle stoh“... „já jsem sám to viděl teprve převcírem a já jsem byl ohromenější a měl jsem pořád pocit, že si to ředitel vymejší, musím to říct až takhle, jo.“ Na upozornění z pléna, že to jsou [falzifikáty](#), ani na mé dopisy P. Janda, či výbor OSA nereagovali. Důkaz, magnetofonový záznam z předmětné schůze OSA, na žádost soudu předložím.

2) Téma k objasnění [paralelní činnosti několika subjektů OSA](#). Dokumenty, dané mnou do spisu dne 27.8.1998 jako reakce na podání protistrany, potvrzují opodstatněnost obav z právního chaosu OSA, který však není předmětem tohoto sporu.

3) Tvrzení P. Chrastiny o definitivním uzavření právního nástupnictví OSA, ani článek JUDr. Slaniny v ročence OSA není předmětem mé žaloby proti P. Chrastinovi.

4) V roce 1996 jednal subjekt [OSA IČO 023531, vymazaný v roce 1992](#) - důkaz pro bod č.2.

5) [Novinový článek](#) bez komentáře.

6) [Režijní srážka OSA](#) (nyní až 50%) se dle výpovědi JUDr. Slaniny nemusela před rokem 1996 řídit vyhláškou MK ČR ze dne 22. května 1991 č. 241/1991 Sb. (nejvýše 10%, když OSA měl režii až 25%). Téma ani žádost OSA IČO 63839997 o opravu není předmětem mé žaloby proti P. Chrastinovi.

K dalším skutečnostem uvádím:

Z obsahu spisu vyplývá, že žádosti soudu o zaslání seznamu fyzických a právnických osob, kterým byl OSA distribuován Zpravodaj OSA č.17 z května 1996, JUDr. Slanina nevyšel vstříc.

P. Chrastina usiloval o uvedení mých honorářů ač ví, že tím nevznikne obraz o četnosti užití mé hudby, protože stovky pořadů ročně ve vyúčtováních OSA chybějí (viz. příloha), hodnota 1 min. ve vyúčtování TV se výrazně změnila (ČT rok 1992 cca 23,-Kč, rok 1997 až 230,-Kč), na OSA [dochází k záměně šedesátkové a desítkové soustavy](#), jak doložil žalovaný svým podáním ze dne 26.2.1997, apod.

P. Chrastina se zaštiťuje údaji JUDr. Slaniny, které jsou nepravdivé a účelově zmanipulované. ČT nezačala vysílat Teletext během roku 1994, ale 1. října 1993; hlášení neobdržel OSA s jiným zpožděním než u ostatních pořadů; [blokace mého účtu](#) nebyla kvůli Teletextu, ale kvůli zahájení soudního sporu; neprovedl ji výbor OSA, ale JUDr. Slanina; pět měsíců zadržovaný honorář jsem neobdržel počátkem roku, ale 1.3.1996; atd. Na Teletext jsem neměl žádné požadavky a nebyl obsahem mých žalob. [K tématu Teletext a blokace mého účtu poskytují v příloze mé vyjádření ze dne 4.9.1996 ke sporu o úroky ze zadržované částky](#), vedenému u MS pod zn. 32C 26/96.

Z výsledků bývalého a současného předsedy výboru OSA vyplývá, že vysvětlení nepravdivých informací šířených z OSA výbor velmi obtěžuje. Nic nevysvětluje, na nic si nevzpomínají, svá tvrzení opírají o domněnky a ubezpečují se o oprávněnosti svého jednání. Na mé dopisy neodpovídají.

V činnosti OSA došlo k závažným právním, profesním a morálním pochybením. Za tento stav zodpovídal jako [člen výboru OSA a člen legislativní komise OSA i P. Chrastina](#), který vydává snahu o nápravu za porušování smlouvy s OSA.

[Představitelé OSA dělali mediální kampaň](#), jak dokládají [novinové články](#), jejich [vystoupení v rádiu](#), apod. Pro množství mých údajných mediálních aktivit a známostí P. Chrastina nepředložil důkazy.

P. Chrastina [vědomě používá zfalšované dokumenty s mým jménem](#). Na mé neustálé žádosti o vysvětlení a prošetření OSA ani P. Chrastina nereagují.

Nikdy nebyla vyvrácena má slova z pořadu [Nadoraz](#), nikdy nebyly doloženy smyšlenky OSA o Teletextu. Výbor OSA IČO 47114312 napsal dne [20.2.1996 dopis zastupovaným](#) jako reakci na pořad ČT Nadoraz. [Dne 4.3.1996 jsem požádal autory dopisu](#), aby v případě, že nepředloží důkazy pro svá lživá tvrzení, odstoupili. Odpověď jsem dosud neobdržel (obě listiny byly dány do spisu krátkou cestou dne 27.8.1998). Vzhledem k [dopisu OSA v únoru 1996](#) se [článek P. Chrastiny z května 1996](#) jeví jako jeho samostatná aktivita.

K manipulování s povědomím o mé osobě [P. Chrastina](#) používá smyšlené premisy s následným opovržením nad mými činy, které se však nikdy nestaly. Přes důkazní nouzi považuje své jednání za správné, bez pocitu viny setrvává v agresivních, lživých, fakty nepodložených opakovaných výpadech proti mně, jak dokládá svým [novým podáním ze dne 4.8.1998](#). Nejedná se o emocionální projevy, či novinářskou licenci, ale o [vykalkulovanou likvidaci autora představitelem jeho ochranného svazu](#). Na existenci spravedlnosti jej může upozornit pouze hmotné zainteresování.

Vzhledem k tomu, že žalovaný užívá [v článku o mně](#) výrazy organizovaný zločin, smrtelně vážně, apod., vyjadřují opakovaně obavu o svůj život. A to tím spíš, že se žalovaný pohybuje v prostředí, kde nelze vyloučit možné zneužití postavení, prospěchářství, obohacování se na úkor jiných, kumulování funkcí, propojení na další subjekty, porušování povinností při správě cizího majetku, používání zfalšovaných listin, neprůhledné hospodaření se stamiliony Kč, udržování právního chaosu, obelhávání úřadů a veřejnosti.

Na znění petitu trvám.

S pozdravem

V Praze dne 9.9.1998

Jiří Hradec

Příloha:

[Podání ke sporu MS 32C 26/96 popisující mj. blokaci účtu J. Hradce a Teletext, 4.9.1996](#) - 1 list

- 2 -12- 1998
č.j. 331

31 C 2/97 - 97

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Miroslavem Hruškou v právní věci žalobce: **Jiřího H r a d c e**, bytem Praha 3, Přemyslovská 37, zast. JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem se sídlem Praha 3, Rokycanova 27, proti žalovanému: **Pavlu C h r a s t i n o v i**, bytem Praha 2, Podskalská 14, zast. JUDr. Milošem Tomsem, advokátem se sídlem Praha 1, Celetná 11, o ochranu osobnosti,

t a k t o :

I. Žalovaný Pavel Chrastina je povinen do 15 dnů od právní moci rozsudku zaslat těmto adresátům:

Jiří Hradec, Přemyslovská 37, 130 00 Praha 3

OSA, Praha 6, Tř. Čs. armády 20, 160 56 Praha 6,

Michal Prokop, Na Hanspaulce 3, 160 00 Praha 6,

Jan Slabák, Moravanka, Sosnová 18, 637 00 Brno - Jundrov

Michael Kocáb, Karlova 12, 110 00 Praha 1

Jan Klusák, Praha 2, Blanická 26, PSČ 120 00

Ondřej Soukup, Praha 3, U vodárny 14, PSČ 130 00

František Janeček, Pod průsekem 3, Praha 10, PSČ 102 00

Vladimír Poštulka, Praha 1, Ostrovní 23, PSČ 110 00

Josef Streichl, Nádražní 35, 702 00 Ostrava 1

Ladislav Simon, Říčany, Labská 1598, PSČ 251 01

Petr Janda, Hradec u Stříbrné Skalice 18, PSČ 281 67

Nadace Český hudební fond, Besední 3, 118 00 Praha 1

Karel Vágner, Vřesová 502, 252 43 Průhonice

Zdeněk Nedvěd, STUDIO FONTANA, spol. s r. o., Praha 7, Šternberkova 8, PSČ 170 00

POPRON MUSIC, Jeremiášova 947, 155 00 Praha 5

Vladimír Kočandrlé, Praha 5, Renoirova 1051/2A, PSČ 152 00
Josef Přib, Praha 1, Na Kampě 511/12, PSČ 118 00
Dalibor Janda, Hurikan Records, Kamenická 39, 170 00 Praha 7
Viktor Kotrubenko, Čerchovská 6, 120 00 Praha 2
Jiří Korn, Agentura KRACH, Jeseniova 123, 130 00 Praha 3
Aleš Sigmund, Nad Obecníkem 693, 251 64 Mnichovice
Oldřich Řiha, Agentura P a R Centrum, Pod Barvířkou 14, 150 00 Praha 5
Oldřich Veselý, Studio BM, Bašty 8, 602 00 Brno
Pavel Blatný, Klub moravských skladatelů, Absolonova 35, 635 00 Brno
Jaromír Dadák, Společnost skladatelů, Maltézská nám. 1, 118 00 Praha 1
Jiří Cerha, U Libeňského pivovaru 21, 180 00 Praha 8
Zdeněk Barták, Nebovitská 4, 118 00 Praha 1
Daniel Forró, Luční 40, 616 00 Brno
Petr Hannig, Nerudova 11, 118 00 Praha 1
Jaromír Hnilička, Kupkova 22, 638 00 Brno
Eduard Hruběš, U Andělky 17, 162 00 Praha 6
Slávek Janda, Záhřebská 32, 120 00 Praha 2
Martin Kratochvíl, Budíkov 508, 251 64 Měchovice
Zdeněk Merta, K údolí 8, 143 00 Praha 4
Michal Pavlíček, Jana Masaryka 19, 120 00 Praha 2
Vadim Petrov, Karasovská 833/3, 100 00 Praha 10
Jiří Urbánek, Bukovanského 42, 710 00 Ostrava
Jaroslav Wykrent, Velká Dlážka 9, 750 00 Přerov
Pavel, Petr Drešer, K louži 1257/8, 101 00 Praha 10
Petr Eben, prof. Hamšíkova 9, 150 00 Praha 5 - Motol
Luboš Fišer, Severozápadní III./17, 141 00 Praha 4 - Spořilov
Pavel Hruběš, Náchodská 439, 193 00 Praha 9
Václav Hybš, Masarykovo nábř. 38/2058, 110 00 Praha 1
Jan Jirásek, Kytínská 1188/1, 102 00 Praha 10
Bohdan Mikolášek, Milchbruck Str. 57 CH -8057, Zürich, Švýcarsko
Václav Riedlbauch, Revoluční 6, 110 00 Praha 1
Karel Růžička, Devonská 1, 152 00 Praha 5
Felix Slováček, Čs. rozhlas - Hud. produkce, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2

Evžen Zámečník, Solniční 6, 602 00 Brno

Jiří Suchý, Lomená 52, 160 00 Praha 6

Ladislav Kubeš, Šubertova 4, 120 00 Praha 2

POLYGRAM, s. r. o., Na Výsluní 201/13, 100 00 Praha 10

dopis tohoto znění:

Vážení čtenáři,

ve zpravodaji OSA č. 17 v rubrice VZKAZY - UPOZORNĚNÍ - ODPOVĚDNA byl publikován článek uvozený nadpisem „Případ Hradec - Slovo na vysvětlenou.“ Tvzení uvedená v mém výše uvedeném projevu o hudebním skladateli Jiřím Hradcovi o tom, že se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA, o tom, že pan Hradec je nadále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou náleží desetkrát víc, o tom, že pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA, jsou nepravdivá a smyšlená.

Lituji uvádění jména hudebního skladatele pana Jiřího Hradce ve spojení s takovými pojmy - výrazy, jako je organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, kampaň pana Hradce a česká podvodnická hlavička.

Omlouvám se hudebnímu skladateli panu Jiřímu Hradcovi.

Datum (shodné s právní mocí rozsudku)

podpis žalovaného.

II. Žaloba, aby dopis obsahoval text:

„... a o tom, že akce pana Hradce připraví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun...“

„... neboť takováto spojitost neexistuje a neexistovala ani v minulosti,

se z a m í á .

III. Žaloba, aby žalovaný Pavel Chrastina byl povinen do 15 dnů od právní i rozsudku zaslat adresátům:

Ministerstvo kultury ČR, Milady Horákové 139/220, 160 41 Praha 6

Česká televize, Kavčí Hory, Praha 4, 140 70

Český rozhlas, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2

TV NOVA, Vladislavova 20, 113 13 Praha 1

Prima televize/Premiéra TV, a. s., Dukelských hrdinů 47 - Veletržní palác, 170 00 Praha

DILIA, divadelní a literární agentura, Praha 9, Krátkého 1, PSČ 190 93

INTERGRAM, Na Poříčí 27, 110 00 Praha 1

AURA - PONT, s. r. o., Radlická 99, 150 00 Praha 5

Český hudební fond, o. p. s., Praha 1, Besední 487, PSČ 118 00

Hudebně informační středisko, o. p. s., Praha 1, Besední 3, PSČ 118 00

Muzikus, Nakladatelství Muzikus, Přístavní 18, 170 00 Praha 7

Konservatoř Praha, Na Rejdišti 1, 110 00 Praha 1

Ústav hudební vědy FF Karlovy univerzity, nám. J. Palacha 2, 116 38 Praha 1

Asociace hudebních umělců a vědců, Maltézská nám. 1, 118 00 Praha 1

Česká hudební společnost, Janáčkovo nábř. 59, 150 00 Praha 5

IFPI ČR, Senovážné nám. 23, 112 82 Praha 1

Svaz autorů a interpretů (SAI), Besední 3, 118 00 Praha 1

Slovenská hudobná asociácia, Václav Patejdl, Jakubovo nám. 12, 811 09 Bratislava

Slovenská jazzová společnost, Peter Lipa, Jakubovo nám. 12, 811 09 Bratislava

Antonín Matzner, Zemědělská 8, 160 00 Praha 6

Ivan Poledňák, Na Petřínách 2, 162 00 Praha 6

Jan Nedvěd, Agentura Pražské kulturní služby, Senovážné nám. 23, 112 82 Praha 1

Jan Hammer, POPRON MUSIC, Jeremiášova 947, 155 00 Praha 5

Hudební rozhledy, Radlická 99, 150 00 Praha 5

ROCK A POP, Přístavní 16, 170 00 Praha 7

MULTISONIC, a. s., Žirovnická 2389, 106 00 Praha 10

PRESSTON, s. r. o., Elišky Přemyslovny 445, 156 00 Praha 5 - Zbraslav

SONY MUSIC ENTERTAINMENT, Slunná 17, 160 00 Praha 6

SUPRAPHON RECORDS, a. s., Palackého 1, 112 99 Praha 1

TOMMŮ RECORDS, 742 31 Starý Jičín

VENKOW RECORDS, a. s., Na Výsluní 201/13, 100 00 Praha 10

OPUS - records and Publishing, Mlynské nivy 73, 827 99 Bratislava
SOZA, Kollárovo nám. 20, 813 27 Bratislava
GEMA Generaldirektion, Postfach 30, 1240, D - 107 22 Berlin, BRD
AKM, Baumannstrasse 8-10, A - 1031, Wien, Rakousko
SUISA Bellarianstrasse 82, Postfach 782, CH - 8038, Cürich

dopis tohoto znění:

Vážený čtenáři,

ve zpravodaji OSA č. 17 v rubrice Vzkazy - Upozornění - Odpověďna byl pulbikován mnou podepsaný článek uvozený nadpisem „Případ Hradec - Slovo na vysvětlenou.“

Tvrzení uvedená v mém výše uvedeném projevu o hudebním autorovi Jiřím Hradcovi o tom, že se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA, o tom, že pan Hradec je stále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou, náleží desetkrát víc, o tom, že pan hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA a o tom, že akce pana Hradce připravý naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun jsou nepravdivá, smyšlená.

Lituji uvádění jména hudebního skladatele pana Jiřího Hradce ve spojení s takovými pojmy - výrazy jako je organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, kampaň pana Hradce a česká podvodnická hlavička, neboť takováto spojitost neexistuje a neexistovala ani v minulosti. Omlouvám se hudebnímu skladateli panu Jiřímu Hradcovi.

Datum (shodné s právní mocí rozsudku)

podpis žalovaného

se z a m í t á .

IV. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci náhradu nemajetkové újmy ve výši 5.000.000,- Kč, se **z a m í t á .**

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost zaslat žalobci a v žalobě uvedeným fyzickým a právnickým osobám omluvu tohoto znění: Vážení čtenáři, ve Zpravodaji OSA č. 17 VZKAZY - UPOZORNĚNÍ - ODPOVĚDNA byl publikován mnou podepsaný článek uvozený nadpisem „PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU“.

Tvrzení uvedená v mém výše uvedeno projevu o hudebním autoru Jiřím Hradcovi, že se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA, o tom, že pan Hradec je stále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou, náleží desetkrát víc, o tom, že pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA a o tom, že pan Hradec přestoupil naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun, jsou nepravdivá, smyšlená.

Lituji uvádění jména hudebního skladatele Jiřího Hradce ve spojení s takovými pojmy - výrazy jako je organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, kampaň pana Hradce a česká podvodnická hlavička, neboť taková spojitost neexistuje a neexistovala ani v minulosti. Omlouvám se hudebnímu skladateli panu Jiřímu Hradcovi.

Datum /shodné s právní mocí rozsudku/

podpis žalovaného

Dále žalobce požadoval náhradu nemajetkové újmy ve výši 5.000.000,- Kč. V žalobě uvedl, že jako hudební skladatel uplatňoval své nároky vůči Ochrannému svazu autorskému soudní cestou. Dne 29. 1. 1996 byl Českou televizí vysílán pořad Nadoraz. Pod titulkem „OSA - /NE/JASNÁ ZPRÁVA“ se zabýval některými aspekty autorskoprávní problematiky, v pořadu vystupoval žalobce a někteří představitelé OSA. V návaznosti na odvysílání tohoto pořadu svolal Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním na den 2. 2. 1996 tiskovou konferenci a většina této tiskové konference byla naplněna výpady představitelů OSA proti žalobci. Žalobce měl být členem blíže neurčené skupiny lidí, mimo jiné hledající skuliny ve vyúčtování řádu. Tuto nespecifikovanou skupinu žalobce charakterizoval jako skupinu autorů, „kteří okrádají své vlastní kolegy“. Tuto informaci převzali novináři. V květnu 1996 obdržel žalobce zprávu, že v periodiku nazvaném Zpravodaj OSA a to v č. 17 byl zveřejněn předmětný příspěvek žalovaného. Tiskovina je zasílána v několikatisícovém nákladu členům OSA a jejím partnerům v zahraničí. Útok proti žalobci je konglomerátem lživých tvrzení a hodnotících úsudků s amorálním podtextem objektivně způsobilý snížit či zničit čest žalobce, jeho důstojnost a ohrozit jeho dobré jméno.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť v celém článku je jméno žalobce uvedeno pouze šestkrát, tvrzení, která se žalobce týkají, je možno doložit, ostatní tvrzení se vztahují k problematice OSA, požadavek na náhradu nemajetkové újmy je absurdní.

Žalobce uvedl, že je dáván do souvislosti s cílem nějaké akce, záludnou kampaní, pirátskými nahrávkami, organizovaným zločinem. Vše je uváděno jako tvrzení, žalobce je označen za šedou eminencí, rozsah sporu mezi ním a OSA je prezentován nepravdivým způsobem. Předmětem pořadu „Nadoraz“ byla právní existence OSA a žalobce pouze poukazoval na to, že není zhodnoceno vysílání v televizi, k existenci OSA se nevyjadřoval. V pořadu a novinářům se vyjádřil, že nefunguje zastupování ze strany OSA pokud se jedná o žalobce. Není si vědom, že by připravoval nějakou akci. Uveřejněný článek považuje za

namířený proti němu. Nejednal s autorskými organizacemi v zahraničí, několik let nemá ani cestovní pas. Není pravdou, že by žalobce požadoval rovněž honorář za teletext a z tohoto důvodu žaluje OSA, teletext v té době nebyl ani vysílán. Honoráře chodí s dvouletým zpožděním, předmětem sporu nebyl honorář, ale stopáž jeho vysílané hudby, která je denně podstatně delší, než za kterou je proplácen honorář. Chování žalobce je prezentováno tak, že žalobce škodí dalším autorům, je nekolegiální a přestoupil nějaká pravidla, dovozované následky jsou nepravdivé. Článek poškodil jeho pověst, požadovaná náhrada nemajetkové újmy je nízká. Z honorářů žalobce jde přes OSA asi 70 %, v důsledku článku přišel žalobce o 30 %, které nejdou přes OSA. Přestal dostávat objednávky i jako zvukař. Všichni se mu vyhýbají. Rovněž hrál s orchestrem Josefa Hlavsy, po vyjití článku již nebyl kontaktován. Nejednal v rozporu s čl. 8 smlouvy o zastupování. Před vyjitím článku měl žalobce i zakázky z videostudií, týkající se reklam.

Žalovaný uvedl, že článek napsal jménem OSA. Celé záležitosti se říká pracovně „Případ Hradec“. Článek byl z tohoto důvodu takto nazván, byl reakcí na pořad Nadoraz, který vznikl těsně před valným shromážděním OSA. V té době se ředitel OSA dozvěděl, že skupina lidí kontaktovala západoněmeckou partnerskou organizaci GEMA a rakouskou partnerskou organizaci AKM. Souvislost se žalobcem nebyla žádná, vše se dělo ve stejné době. Žalovaný nikdy netvrdil, že žalobce je členem nějaké skupiny, případně, že spolupracuje s někým proti OSA a rovněž netvrdil, že by vycestoval do zahraničí. Existuje časová shodnost mezi jednáním žalobce a žalovaným označené skupiny lidí. V té době se žalobce obracel na dopisy na OSA s požadavkem, aby výbor odstoupil, že členům lhali. Pokud je v článku uvedeno tvrzení o exkurzi do Palerma a českých podvodnických hlavičkách, nebyl tím míněn žalobce. V důsledku pořadu Nadoraz, klesly příjmy OSA na úseku veřejného provozování hudby.

Svědék JUDr. Josef Slanina, ředitel OSA uvedl, že žalobci OSA plní podle uzavřené dohody o zastupování. Od 1. 1. 1996 došlo ke zrušení monopolu autorské organizace, která však dosud funguje jako jediná. Žalobce namítal nesprávnou výši honoráře a nesprávné stanovení doby vysílání jeho hudby. Podobné stanovisko zaujímá asi 10 autorů, kteří vystupovali proti změně vyúčtovacího řádu. Žalobcem jsou spory medializovány, chodí za ním novináři, kteří svědkovi ukazovali materiály OSA a doklady, které mají od žalobce nebo jeho právního zástupce. Žalobce svým vystupováním poškodil OSA a v prvním pololetí 1996 docházelo k měsíčním ztrátám.

Svědék Karel Navrátil uvedl, že zná žalobce asi 10 let, moderoval jeho tiskovou konferenci v únoru 1996. U lidí, kteří měli se žalobcem profesionální zkušenosti, neměl článek žádný význam, u ostatních mohl dle jeho názoru způsobit žalobci značnou újmu. Žalobce měl po vyjití článku existenční problémy. Většina hudebníků má v OSA důvěru.

Ze Zpravodaje OSA č. 17 soud zjistil, že zde byl uveřejněn článek PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU, který pojednává o útocích medií proti OSA s cílem ji destabilizovat a akce je načasovaná do období, které předchází pravidelnému valnému shromáždění a konferenci zastupovaných. Poukazováno je na odregulování autorských práv a možnost požádat Ministerstvo kultury o licenci. Dále je uvedeno: „Nebylo by lépe, kdyby tu nepřijemnou organizaci sdružující vlastníky autorské duševní práce mohli řídit oni sami? Jenže co udělat s tím nepohodlným sdružením, které tady už sedmdesát let je, aby dosáhli

partnerských organizací v Německu a Rakousku. Popisována je činnost OSA, problematika sledování rozhlasových a televizních stanic a k této problematice je uvedeno: „Přesto se ukázalo, že i televizní užití hudby má své problémové oblasti. Jsou to tzv. hudební znělky a předěly, které se mohou opakovat více než tisíckrát do roka, a také hudba v přímém přenosu vážné nebo populární hudby, který je vysílán v nejsledovanějším čase? Cit pro spravedlnost říká, že nikoli. A toto je případ autora, který už několikrát žaloval vlastní organizaci pro údajné nedostatečné chránění jeho zájmů, pan Hradec, který se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA.“ Popisována je problematika vyúčtovacího řádu a uvedeno: „Pan Hradec je stále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou náleží desetkrát víc. Pro Vaši představu se jedná přibližně o čtvrtinu všech honorářů vyplacených ročně Českou televizí našim autorům.“ V závěru je uvedeno: „Protože pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA s nimiž mj. souhlasil i svým podpisem na smlouvě o zastupování, výbor jeho členství pozastavil a navrhne příštímu valnému shromáždění jeho vyloučení z našich řad. Je otázka, kdo ponese zodpovědnost za novou a masivní vlnu neplatičů, zejména některých veřejných provozovatelů, kterým celá kampaň pana Hradce v jejich nevelkém respektu k liteře autorského zákona nahrála. Odhadujeme, že jeho akce připaví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun. Zaplatí to svým kolegům pan Hradec? Anebo ti, kteří ho ke svým nepříliš čistým cílům využili?“

Svědék Jiří Strohner uvedl, že se s žalobcem zná 20 let, stýkají se. Článek považuje za snůšku lži, kterou musel známým vysvětlovat. Dle jeho názoru žalobce z důvodu uveřejnění článku přestal hrát, přestal působit i jako autor. Pro žalobce měl článek psychické důsledky, stejně jako spory o autorské honoráře.

Svědék Stanislav Chudoba uvedl, že žalobce zná 15 let, telefonicky s ním mluví asi 1x týdně. O sporu ví jednak od žalobce, jednak z médií. V době vyjití článku byl žalobce ve stresu, obával se fyzické likvidace, byl likvidován profesně. Celé vysílání ČT 1 bylo doprovázeno hudbou žalobce, v současné době je hudba pouze v jednom pořadu, o kterém OSA neví. Článek napáchal více škody mezi autory hudebníky než ve sdělovacích prostředcích. Žalobci se hroutí kariéra, kterou budoval celý život.

Svědék Miloš Zajdl uvedl, že žalobce zná 10 - 15 let, velmi často s ním mluvil o tomto sporu. Nejvíce absurdní mu připadalo tvrzení, že žalobce byl zaměstnancem České televize. Nepřiměřené mu připadaly náhražky na mafii a Palermo. Medializací je způsobeno, že pro televizní pořady není již žalobcova hudba využívána.

Svědék Luboš Andršt uvedl, že je předsedou výboru OSA, na který se žalobce obrátil se stížností. S reakcí na předmětný článek se nesetkal, ve vztahu k OSA nezaznamenal ani žádnou diskusi. Pořad v televizi OSU poškodil, žalobce vystoupil v pořadu jako jediný skladatel, z tohoto důvodu jej reakce v článku nepřekvapila. Vystoupení žalobce v pořadu Nadoraz navazovalo na komentář k tomuto pořadu. Článek byl odpovídající situaci, uvedené výroky mu připadali jako metafora. Žalobce se na výbor pravidelně obrací ohledně činnosti výboru, obrací se tak i na dozorčí radu a ředitele.

Svědék Petr Janda uvedl, že se žalovaným je ve velmi přátelském vztahu, s článkem svým způsobem souhlasí. Žalobce se soustavně obracel na výbor se stížnostmi. Nesouhlasil s vyúčtováním, vyúčtovacím řádem, stanovami, výboru bylo doporučováno, aby odstoupil. Pro stanovisko žalobce byla jistá podpora i v členské základně. Článek vyšel v nervozní době, kdy byly obavy ohledně OSA v souvislosti se změnami v úpravě autorských práv. O

tom, že k natočení televizního pořadu dal podnět žalobce řekl svědkovi autor nebo moderátor pořadu asi pan Chudoba, respektive jeho redaktor. Žalobce informoval novináře, svědek pochybuje, že by novináři chodili za žalobcem, domnívá se, že postup musel být opačný. Žalobci poslal dva dopisy, snažil se celou záležitost vyřešit. Žalobce soustavně napadal OSA, dělal všechno proto, aby byl ponížen, napadal právní subjektivitu, budovu OSA označil jako opuštěnou.

Ze zprávy OSA z 10. 7. 1998 soud zjistil, které z osob, jímž žalobce požaduje, aby byla zaslána omluva, byl distribuován Zpravodaj OSA.

Ze zprávy OSA z 11. 8. 1998 soud zjistil, že příjem žalobce za roky 1995 až 30. 6. 1998 nevykazuje podstatné výkyvy.

Z fotokopie článku uveřejněného v deníku Práce dne 3. 2. 1996 soud zjistil, že OSA žádá Českou televizi o uveřejnění opravy údajů uvedených v pořadu Nadoraz a dále je uvedeno, že se jedná o případ Hradec, kdy skladatel žaluje OSA o jeden milion korun, který nebyl uhrazen za použití jeho hudby jako podkresbu pod teletext a prošetřuje se, zda jsou neuvěřitelně vysoké nároky oprávněné.

Z přepisu pořadu Nadoraz, odvysílaného Českou televizí dne 29. 1. 1996 soud zjistil, že redaktor Karel Umlauf představil v tomto pořadu žalobce s tím, že komponoval hudbu, která byla použita ve znělkách nebo jako doprovod k desítkám televizních pořadů, ale na výplatní pásce od OSA se to neprojevovalo. Dále uvedl, že OSA zasílá autorům vyúčtování o honorářích až s dvouletým zpožděním a stížnosti žalobce byly odmítnuty s tím, že nesrovnalosti ve vyúčtování musí přesně doložit. Když si žalobce dal práci a spočítal o kolik hudby se mělo jednat a přinesl i videozáznamy, byl na OSA odmítnut a rozhodl se proto peníze na OSA vysoudit. Ani on, ani jeho právní zástupce nebyli schopni určit právní formu OSA. Celý pořad je koncipován jako příběh žalobce, který se také k věci vyjadřuje. K celé věci se dále vyjadřují Petr Janda, dr. Jablonský, dr. Slatina a pracovník statistického úřadu.

Z materiálu OSA zaslaného zastupovaným dne 20. 2. 1996 soud zjistil, že v tomto materiálu je ohledně žalobce uvedeno, že není náhodou, že v pořadu proti OSA vystupuje člen OSA Jiří Hradec, jehož požadavky na podkresovou, přestávkovou a znělkovou hudbu a hudbu užitou v noci pod teletextem jsou v rozsahu cca 1 milionu korun a jsou předmětem soudního sporu. Poslední vyúčtování spolu s vyúčtováním několika dalších zastupovaných, kteří byli v rozhodné době pracovníky, externími spolupracovníky České televize, bylo výborem OSA pozastaveno. Výbor nemohl bez důkladného prošetření vyplatit této teletextové skupině několik milionů korun na úkor všech autorů.

Ze smlouvy o zastupování uzavřené mezi žalobcem a Ochranným svazem autorským pro práva k dílům hudebním dne 19. 2. 1987 soud zjistil, že se žalobce mimo jiné v čl. 8 zavázal podporovat účely a zájmy OSA.

Z dopisu žalobce ze dne 7. 12. 1995 soud zjistil, že žalobce požaduje po OSA úhradu částky 264.548,13 Kč jako žalovaní je uvedeno 10 subjektů vzhledem k nejasnosti správného označení a rozdílnosti identifikačních čísel.

Podle § 11 obč. zák. má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Podle § 13 obč. zák. má fyzická osoba právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se takové zadostiučinění nejevilo postačujícím zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je částečně důvodná. Mezi účastníky nebylo sporné, že předmětný článek vyšel ve Zpravodaji OSA č. 17. Celá záležitost byla již dříve poměrně značně medializovaná zejména též z důvodů výrobních lhůt Zpravodaje. Článek lze hodnotit jako vyjádření žalovaného k celé problematice ochrany autorských práv, postavení OSA v nových podmínkách a problematice autorských honorářů. K důsledku otištěného článku vyslechl soud navržené svědky, rozdílnost jejich hodnocení vyplývá z jejich vztahu k projednávané věci a účastníkům. Soud považuje některé výroky článku za objektivně způsobilé zasáhnout do práva na ochranu osobnosti žalobce. Výrok o tom, že žalobce se stal navíc šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA v podstatě tvrdí, že žalobce inicioval takové výpady, které jsou navíc hodnoceny jako nekvalifikované. Tvzení o tom, že žalobce je nadále přesvědčen, že mu náleží desetkrát víc nebylo v řízení prokázáno, stejně jako tvrzení o tom, že žalobce přestoupil pravidla závazná pro členy OSA, neboť je-li poukazováno na nedostatky v činnosti OSA a to v konkrétních případech, týkajících se žalobce, nelze takové jednání považovat za přestoupení závazných pravidel. Celý článek je nadepsán „PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENÍ“ a ve článku jsou uvedeny výrazy organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, kampaň pana Hradce, které s ohledem na obsah článku může čtenář důvodně vztáhnout k osobě žalobce zejména proto, že jiná jména v článku nejsou uváděna a celé stanovisko je jménem žalobce nadepsáno. Přes tento závěr je zřejmé, že je poukazováno na ve společnosti možné praktiky prosazování zájmů, ke zcela konkrétnímu jednání žalobce takové výrazy používány nejsou. Soud proto žalobě vyhověl v části, ve které je požadována písemná omluva a to ve znění uvedené ve výroku rozsudku. Žalobu ohledně textu omluvy zamítl v části, pokud bylo požadováno, aby obsahovala „a o tom, že akce pana Hradce připraví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun“. Jedná se o dohad žalobce vycházející z medializace celé záležitosti, ze které je dovozováno, že podstatně poklesné placení autorských honorářů. V polemice ohledně právního postavení OSA a nedostatečném zastupování autorů jde o názor, který je subjektivním hodnocením vzniklé situace a který není schopen snížit důstojnost žalobce ve společnosti. Požadovaný text „... neboť takováto spojitost neexistuje a neexistovala ani v minulosti“, je dle názoru soudu nadbytečný vzhledem k textu přiznané omluvy, navíc se v podstatě jedná o určující výrok, kterým by měl soud osvědčit i situaci v době vyhlášení rozsudku, tedy nad rámec předmětného článku.

Soud shledal důvody pouze v části žaloby pokud byla požadována omluva. Článek je součástí názorů na problematiku, která byla poměrně značně medializována, je zřejmé, že se jednalo o období, kdy vztahy byly napjaté díky zrušení monopolu Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, předmětem polemik byl i vyúčtovací řád OSA a právní postavení OSA. Čtenáři Zpravodaje č. 17 tak byly s věcí dostatečně seznámeni a dle názoru soudu byly schopni posoudit v tomto kontextu obsah článku a byli schopni do značné míry posoudit i názory žalovaného. K tvrzení žalobce o tom, že bylo zasáhnuto do jeho práva na ochranu osobnosti takovým způsobem, že i požadovaná náhrada nemajetkové újmy ve výši 5.000.000,- Kč je nízká, bylo podloženo pouze výpovědí jím navržených svědků, kteří jsou jeho přáteli a kteří popisovali dopad článku na žalobce. Jiné důkazy, zejména listinné,

kteře by objektivně prokazovaly vznikou újmu (např. lékařské zprávy s ohledem na psychický stav žalobce, důkazy o poklesu příjmu apod.) nebyly v řízení ani navrhovány. Soud vzhledem k těmto okolnostem s přihlédnutím k tomu, jak mohl článek objektivně zasáhnout do práva na ochranu osobnosti žalobce považuje za dostatečné zadostiučinění ve smyslu § 13 odst. 1 obč. zák., které uložil žalovanému zaslat omluvu těm, o kterých bylo prokázáno, že Zpravodaj č. 17 obdrželi, jinak žalobu na písemnou omluvu ostatním zamítl.

S ohledem na částečný úspěch účastníků v řízení, soud žádnému z nich nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 22. září 1998

Za správnost vyhotovení:

Miroslav Hruška, v. r.
soudce

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
Toms, Valo & Suchánek

JUDr. Miloš Toms, advokát
Celetná 11, 110 00 Praha 1
Česká republika

JUDr. Miloš Toms, attorney at law
Celetná 11, 110 00 Praha 1
Czech Republic

JUDr. Miloš Toms, Rechtsanwalt
Celetná 11, 110 00 Praha 1
Tschechische Republik

tel.: +420 (0)2 231 39 21 fax: + 420 (0)2 232 82 80

e-mail: vat@softhome.net

Vrchnímu soudu v Praze
prostřednictvím

Městského soudu v Praze
Spálená 2
112 16 Praha 2

K č.j. 31C 2/97

Žalobce: Jiří Hradec, bytem Praha 3, Přemyslovská 37
právně zast. JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem, Praha 3, Rokycanova 27

Žalovaný: Pavel Chrastina, bytem Praha 2, Podskalská 13
právně zast. JUDr. Milošem Tomšem, advokátem, Praha 1, Celetná 11, 110 00
Advokátní kancelář
JUDr. Miloš Toms,
Celetná 11, 110 00
tel.: 2313921 fax: 2313921
IČO: 103747

o ochranu osobnosti a náhradu
nemajetkové újmy

Odvolání žalovaného

D v o j m o
Příloha: 8x - 24 listů

Proti výrokům I. a V. rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 31 C 2/97 - 97 z 22.09.1998, který byl doručen právnímu zástupci žalovaného dne 02.12.1998 podává žalovaný v zákonné lhůtě následující

o d v o l á n í,

které odůvodňuje takto:

I.

Napadenému rozsudku žalovaný vytýká nesprávné rozhodnutí soudu na základě správně zjištěného skutkového stavu a provedení všech rozhodných důkazů. V průběhu podrobného dokazování byly provedeny a zjištěny důkazy, které soud při konečném rozhodnutí nevzal v úvahu nebo jim nepřiznal odpovídající význam. V této souvislosti žalovaný zejména poukazuje na tyto prokázané skutečnosti:

1/ Soudní řízení potvrdilo, že článek žalovaného, uveřejněný ve Zpravodaji OSA č.17 z května 1996 byl ve skutečnosti kritickou reakcí na mediální ataky žalobce, směřující jednoznačně proti Ochannému svazu autorskému jako instituci chránící zájmy svých členů - autorů hudebních děl. Před soudem bylo prokázáno, že se tak dělo v průběhu prvních čtyř měsíců roku 1996

prostřednictvím článků a rozhovorů v tisku a zvláště vystoupením žalobce v publicistickém pořadu NADORAZ, uvedeném Českou televizí na programu ČT 1 dne 29.1.1996. Proti obsahu i formě zmíněného pořadu, tendenčním a nepravdivým údajům, poškozujícím OSA, její zaměstnance i členy, následující den písemně protestovali JUDr. Josef Slanina, ředitel OSA a Petr Janda, předseda výboru OSA. Přestože Česká televize nedokázala vyvrátit argumenty zástupců OSA, odmítla se zároveň za nepravdivé údaje veřejně omluvit a uveřejnění opravy nepravdivých údajů je v současné době předmětem soudního řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod spisovou značkou 37C 34/98 na základě žaloby OSA z 22.2.1996. Ve věci bylo nařízeno několik jednání, na která se však buď zástupce České televize nedostavil nebo byla odročena pro nemoc soudkyně.

Nepravdivost úvah, výroků a hodnotících úsudků zpochybňujících faktickou právní subjektivitu OSA potvrdil až v závěru roku 1996 Vrchní soud v Praze svým usnesením č.j. 3 Co 14/96 z 30.10.1996. V tomto rozhodnutí soud doslova uvádí, že na OSA - ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním se sídlem v Praze 6, Československé armády 20, nyní registrovaného podle zák. č. 83/1990 Sb. Ministerstvem vnitra, je třeba již od 15.října 1992 hledět jako na právní subjekt, který má způsobilost mít práva a povinnosti a .... který je právním nástupcem OSA - ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, který zanikl výmazem z obchodního rejstříku dnem 15.října 1992.

Teprve toto rozhodnutí s konečnou platností vyvrátilo nekvalifikované domněnky a úsudky redaktorů pořadu NADORAZ i žalobce Jiřího Hradce, které tvoří páteř tohoto pořadu.

Žalovaný v této souvislosti zdůrazňuje, že odvysílání pořadu odstartovalo soustředěnou kampaň, v níž za žalobcem stála skupina osob usilujících - po legalizaci hospodářské soutěže i na poli autorské ochrany - o získání vlivu v této oblasti.

Stalo se tak řadou článků v celostátních denících a časopisech, z nichž žalovaný upozorňuje zejména na texty redaktora Lidových novin Jana Laciny z 17.4.1996, 30.4.1996, 19.7.1996 a články MF Dnes z 1.2.1996, Večerníku Praha z 2.2.1996 a BLESKU ze 3.2.1996.

Žalovaný tyto skutečnosti pokládá za rozhodující k vytvoření objektivního obrazu o mediálním klimatu, který ve svých důsledcích přinesl OSA mnohamilionové ztráty, jejichž existence a skutečná výše byla v průběhu řízení nepochybně prokázána.

Žalovaný si tak stojí za svým výrokem, že žalobce se stal šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA a je i nadále přesvědčen o tom, že tento hodnotící úsudek pravdivě reflektuje situaci prvních čtyř měsíců roku 1996.

Důkaz: dopis zástupců OSA z 30.1.1996

žaloba OSA z 22.2.1996

usnesení Vrchního soudu v Praze z 30.10.1996

články LN z 17.4., 30.4.1996, MF Dnes z 1.2.1996, Večerníku Praha z 2.2.1996 a Blesku ze 3.2.1996

2/ Podnět k výroku o tom, že pan Hradec je stále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy byl textovým monopolistou, náleží desetkrát víc, dal sám žalobce již během osobního rozhovoru s žalovaným, k němuž došlo po valném shromáždění členů OSA v červnu 1994 a dále svým soustavným napadáním změn ve výúčtovacím řádu OSA, které byly platně schváleny kvalifikovanou většinou členů v letech 1994 - 1996. Nedůvodné finanční požadavky žalobce jsou ostatně předmětem jeho žalob v pěti dalších řízeních, probíhajících před Městským soudem v Praze pod č.j. 34C 93/94, 37C 107/95, 32C 50/96, 32C 26/96 a 37C 68/97.

3/ Žalovaný i nadále pokládá za pravdivý výrok o tom, že pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA. Toto tvrzení opírá o původní znění čl. 8 Smlouvy o zastupování autorských práv, v němž se zastupovaný zavazuje podporovat účely a zájmy OSA a nečinit nic co by mohlo jakkoliv činnost a cíle OSA poškodit nebo narušit.

Pokud soud I. stupně nehodnotil výroky druhu

...." v televizním oddělení Ochranného svazu autorského mi nevěřili, že takový pořad vůbec existuje a nabízeli mi velmi dobromyslně, poněvadž taky jsou to maminy od dětí a mají řadu jiných starostí že jo, tak mi tam ta pani ještě s právníčkou nabízeli podobný pořad ..." / str. 3 doslovného přepisu pořadu NADORAZ z 29.1.1996,

.....následovala hysterická reakce představitelů OSA,

....zatajili stovky jiných užití mých skladeb, namluvili novinářům, že požadují milion, a to především za Teletext.....,

.....podobné lži rozeslali zastupovaným autorům / LN 30.4.1996/,

za jednání proti zájmům a cílům OSA, učinil tak v přímém rozporu s reálným stavem věci.

Praktické dopady jednání žalobce, spočívající v hospodářské ztrátě OSA za I. pololetí 1996 dokumentuje zpráva ředitele OSA JUDr.J.Slaniny ze 17.2.1997.

Žalovaný dále uvádí, že jednání žalobce a jeho neustálé výpady proti zastupující organizaci vedly k opakovaným návrhům na zrušení členství v OSA, přičemž v průběhu valného shromáždění OSA konaného 15.6.1996 nedošlo ke zrušení členství o jediný hlas po tomto výsledku hlasování - 57 hlasů pro, 11 hlasů proti, 47 hlasů se zdrželo hlasování.

Úsudek žalovaného na jednání žalobce tedy v žádném případě nelze v kontextu s většinovým úsudkem členské základny OSA hodnotit jako osamocený názor jednotlivce, který se z osobních důvodů a subjektivní podjatosti snaží žalobci uškodit. Článek žalovaného uveřejněný ve Zpravodaji OSA č. 17/96 si kladl za cíl vysvětlit členům pravé pozadí aktivit žalobce a ozřejmit souvislosti, které členům pomohou pochopit smysl rozhodnutí výboru OSA o návrhu na vyloučení žalobce z řad jeho členů. Žalovaný zdůrazňuje, že jako šéfredaktor Zpravodaje OSA obhajoval a vysvětloval kolektivní rozhodnutí výboru OSA a namítá, že v důkazním řízení byly mimo jakoukoliv pochybnost vyvráceny domněnky o jeho údajné antipatii a osobní zášti vůči osobě žalobce.

4/ Žalovaný odmítá vyjádřit písemné politování nad tím, že..." lituje uvádění jména hudebního skladatele pana Jiřího Hradce ve spojení s takovými pojmy - výrazy, jako je organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, a česká podvodnická hlavička,..." protože takové spojení je pouhou fikcí a umělou konstrukcí soudu I. stupně. Žalobce si však z výše uvedených důvodů stojí za tvrzením, že v kontextu soudem prokázaných skutečností šlo v inkriminovaném období o kampaň pana Hradce.

Žalovaný nepopírá, že v předmětném článku použil několikrát literární hyperboly jako běžného žurnalistického prostředku k akcentování škodlivosti činnosti osob, vědomě porušujících autorskoprávní či trestněprávní předpisy. Stav na poli ochrany autorských práv v České republice je dlouhodobě kritizován ze strany Spojených států i států Evropské unie a aktivity institucí zabývajících se ochranou těchto práv dosud nestačí k tomu, aby podíl pirátských produktů na celkovém obratu s hudebními, filmovými a audiovizuálními díly klesl na úroveň, běžnou ve vyspělých západních státech. Žalovaný však v žádné pasáži svého článku nespojil jméno žalobce se zmíněným negativními jevy a namítá, že soud I. stupně takové spojení nesprávně dovodil a chybně interpretoval evidentní ostrý předěl mezi jednáním, které je v rozporu s předpisy autorského práva a příslušnými ustanoveními trestního zákoníku od jednání proti stavovské etice a zájmům kolegů - členů stejné zastupující organizace.

II. Žalovaný i nadále tvrdí, že se napsáním a otištěním předmětného článku nedopustil zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobce, který by odůvodňoval požadavek na poskytnutí zadostiučnění podle § 13 odst. 1 obč. zák. a odkazuje v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího soudu ČR č.j. Cdon 24/95, uveřejněný ve Sbírce rozhodnutí NS ČR 96, podle kterého kritiku počinání fyzické osoby, opírající se o okolnosti, o nichž je sdělován pravdivý údaj / nejde-li o tvrzení, které se dotýká intimní sféry života fyzické osoby/, nelze zpravidla pokládat za odporující ustanovení § 11 o.z., a to i když v kritice bylo použito v odpovídající míře ironizování, odsuzování a zavrhování kritizovaného počinání fyzické osoby. Žalovaný trvá na tom, že jediným motivem k napsání článku byla snaha pomoci vedení OSA k očištění od nepřehledného nánosů nepravd, polopravd a nepodložených insinuací, které si po dobu několika měsíců kladly za cíl zpochybnit právní existenci OSA jako ochranné instituce a zpochybnit důvěryhodnost jejich výkonných orgánů. Žalovaný pokládá svou kritiku žalobce za věcnou a oprávněnou, svým obsahem ani formou nevybočující z obecně přípustného standardu. V jednotlivých pasážích textu článku není žalobcovo jméno uváděno v souvislosti s vulgárními nebo hanlivými výrazy, konkrétní zmínky o obecně škodlivých a protispolečenských jevech, jako organizovaný zločin, podvody, pirátské nahrávky jsou zmiňovány mimo jakýkoliv kontext s osobou žalobce.

III. Žalovaný dále poukazuje na fakt, že žalobce od počátku sporu neměl o podstatě svého nároku ujasněnou představu, původní petit žaloby na výzvu soudu měnil, přičemž i později upřesněný seznam právnických a fyzických osob, jimž má žalovaný adresovat omluvný dopis, musel být soudem podstatně redukován, protože žalobcem označené subjekty neměly s projednávanou věcí žádnou souvislost. Žalovaný namítá, že po zrušení původního rozsudku a vrácení věci Městskému soudu v Praze nebyly do projednávané věci vneseny a prokázány žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu původního názoru prvostupňového soudu na formu zveřejnění omluvy, jako na ...šikanózní způsob, který kromě pracnosti vyžaduje i nemalé finanční náklady přesto, že bylo možno požadovat zveřejnění omluvy jiným způsobem odpovídajícím způsobu zveřejnění článku...

IV. Výroky II., III., IV. napadeného rozhodnutí žalovaný nezpochyňuje, protože odpovídají skutkovým zjištěním i jejich správnému právnímu posouzení, k výroku V. však namítá, že neodpovídá § 142 o.s.ř. Žalovaný odkazuje na zásadu uvedenou m.j. v komentáři k ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. /Bureš,J. - Drápal,L.: Občanský soudní řád. Komentář.Praha, C.H.Beck 1994/, podle které účastníku, který měl ve věci převážný úspěch, soud přizná poměrnou část nákladů řízení proti účastníku, který měl ve věci převážně neúspěch.

Za stavu, kdy žalobce nejprve požadoval zaslání omluvného dopisu všem členům a zastupovaným OSA, jakož i zahraničním partnerům OSA a náhradu nemajetkové újmy 5 000 000,-Kč a po úpravě žalobního návrhu zaslání omluvného dopisu 89 subjektům a náhradu nemajetkové újmy 5 000 000,- Kč, má žalovaný s odkazem na výše citované zásady za to, že ačkoliv měl ve věci převážný úspěch, výrok V. napadeného rozhodnutí tomu neodpovídá.

Z uvedených důvodů žalovanému nezbyvá, než požádat Vrchní soud v Praze, aby v souladu s ust. § 220 o.s.ř. rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 31C 2/97 - 97 ze dne 22.září 1998

z m ě n ě l

tak, že návrh žalobce zamítne v plném rozsahu a uloží žalobci povinnost uhradit žalovanému náklady řízení do tří dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne 16.12.1998

Pavel Chrastina

Jiří Hradec, 25.02.2000, omluva neúčasti při jednání vrchního soudu

VRCHNÍ SOUD v PRAZE

Nám. Hrdinů 13000, 140 00 Praha 4

Předsedkyně senátu JUDr. Ludmila Říhová

Věc: Podání žalobce k č.j.: 1 Co 153/99, ochrana osobnosti, J. Hradec v. P. Chrastina

Vážená paní předsedkyně senátu,

omlouvám svou neúčast při jednání soudu dne 29.2.2000 v důsledku svého dříve vzniklého pracovního závazku a sděluji soudu své vyjádření písemně. K již vyřčenému uvádím slet událostí a reálná fakta.

Jsem autor, aranžér, interpret a výrobce hudby užívané přes 10 let ve sportovních, zpravodajských, ekonomických, soutěžních a dalších pořadech TV (Debata, Události, Události komentáře, Zprávy, Zpravodajství, Tutovka, Listárna ČT, Setkání s obrazovkou, TOF, HIPS, BOS, Daň z přidané hodnoty, Studio Sport, Buly, Branky body sekundy, Přehled pořadů, Soud poslední naděje, Maják, Trend, Duel, Ze společnosti, V žitě, Tvoříme svůj domov, Český večerník, Ze světa počítačů, Auto-moto-revue, Studio 6, Tipy ČT, Zimní olympijské hry, Zlatá hokejka, přestávka, kurzy valut, počasí a desítky dalších).

Důkaz: Audio CD „TV hudba“, výběr č.2 – 1 ks

Popis CD „TV hudba“, výběr č.2 – 1 list

Tyto nijak neprotěžované tisíce užití mé hudby ročně překázely ambicím členům vedení OSA, kteří jsou majiteli vlastních nahrávacích studií, vydavatelství a agentur, jsou personálně propojeni např. s televizí, vzájemně propagují sami sebe, mou hudbu zatajují a OSA ji po zinkasování neproplácí. Na valném shromáždění OSA v červnu 1995 jsem osobně předal P. Chrastinovi jako funkcionáři OSA mé Námitky proti vyúčtování z 6.2.1995, 18 stran údajů o neproplácení znělek a dalších užití hudby autorům, seznam mých 300 skladeb užívaných v cca 80-ti pořadech TV, poukaz na neznalost základních početních úkonů (1 min. má omylem 100 vteřin, jak ještě v roce 1997 sám Chrastina doložil MS), atd. OSA na mé reklamace jeden rok nereagoval vůbec, dodnes věc nenapravil.

Od roku 1990 urguji u OSA naprostý nesoulad vyúčtování OSA s užitím mé hudby. Neproplácení za užití díla - porušování autorských práv se po neřešení věci v OSA stalo předmětem mých soudních žalob proti OSA, které pro chaos v právním zázemí OSA nebylo možno soudní cestou řešit. Za to mně v říjnu 1995 ředitel OSA tajně zablokoval celý honorářový účet. Po podání mé žaloby na úroky z neoprávněně zadržovaných honorářů svaluje svůj čin na výbor OSA.

Důkaz: Poznámky Jiřího Hradce ze 4.9.1996 k vyjádření JUDr. Slaniny z 27.5.1996 - 2 listy

24.1.1996 a 26.1.1996 rozhodly senáty Městského soudu v Praze o právní neexistenci OSA.

29.1.1996 byl v pořadu NADORAZ uveden zlomek reality o stavu ochrany autorských práv v ČR. Mj. bylo odvysíláno mé stručné sdělení reportérovi ČT, že OSA neproplácí znělky, předěly, že televizní odd. OSA s jedinou pracovnící nevěří, že existoval pořad Události, komentáře, že mohu reklamovat, ale musím uvést konkrétní pořad, čas, název skladby, to vše třeba po dvou letech (po vyúčtování OSA) a musím mít důkaz na videu, přičemž OSA nemá videopřístroj, apod.. K tomu zněla má hudba z pořadů Debata, Zprávy, Události, atd. **Informace, které jsem v pořadu NADORAZ uvedl jsou pravdivé a P. Chrastina ani nikdo jiný je nikdy nevyvrátil.** Čas ukázal, že systém neproplácení vyinkasované hudby jejím skutečným autorům je důmyslný, OSA reklamace neřeší a ČT jako smluvní partner OSA hlášení po 2 letech skartuje. Spolu s používáním později vzniklých podvrhů to stěžuje soudní řízení.

Důkaz: korespondence OSA s ČT (Ing. Šumšálová), hudba není hlášena - 4 listy

odpověď ing. Šumšálové senátu Městského soudu v Praze, skartace po 2 letech - 1 list

používání falzifikátů, má korespondence s ČT - 5 listů

V pořadu NADORAZ vystoupil i Petr Janda (v dozorčí radě jeho společnosti BEST.I.A. je kolega z výboru OSA P. Chrastina), který zpochybnil důvěru v OSA tvrzením, že jako předseda výboru OSA nemá žádné podpisové právo, je reprezentativní osobností, v registraci OSA nijak nejede. Jeho tvrzení nebylo pravdivé.

Důkaz: výpis z obchodního rejstříku OSA, IČO 47114312 ze dne 14.11.1996 - 1 list

K právní formě, zápisu v obchodním rejstříku a katastru nemovitostí řekl v pořadu NADORAZ svůj právní názor advokát Vladimír Jablonský, kterého za to OSA překvapivě nežaloval, nekritizoval ani nepomlouval.

2.2.1996 uskutečnilo vedení OSA tiskovou konferenci, na které členové výboru OSA P. Chrastina, P. Janda, L. Andršt a ředitel OSA JUDr. J. Slanina namísto omluvy za antiochranu autora uváděli smyšlené konstrukce, lživá nařčení, pomluvy, hesla o mém okrádání ostatních, zneužití postavení v práci, střetu zájmů, atd. s cílem zdiskreditovat mne za cokoliv. Vypočítavé, lstivé nepravdy nikdy nedoložili důkazy. Novináři informace převzali a vytiskli - Jiří Hradec prý požaduje 1mil. Kč, má hudbu jen v Teletextu, je člen organizované skupiny, která okrádá své vlastní kolegy (tvrzení P. Chrastiny), apod.

Důkaz: úryvek z tiskové konference OSA dne 2.2.1996, k osobě J. Hradce - 2 listy
novinové články z 3.2.1996 - ve spisu

12.2.1996 jsem písemně požádal JUDr. Slaninu, P. Jandu, P. Chrastinu a L. Andršta o omluvu ve veřejných sdělovacích prostředcích za nepravdivá a urážlivá nařčení vůči mé osobě, která zazněla na tiskové konferenci OSA. Dne 20.2.1996 však výbor OSA útoky proti mně v dopisu tisícům zastupovaným opakoval. 29.2.1996 proběhla má tisková konference, kde jsem důkazně uváděl údaje OSA na pravou míru, 14.4.1996 jsem odeslal 47 doporuč. dopisů s dokumenty o skutečném stavu věcí členům orgánů OSA (i P. Chrastinovi) se snahou přimět vedení OSA k odpovědi. Přílohu tvořil můj dopis vedení výboru OSA ze 4.3.1996 s žádostí o důkazy pro lživá tvrzení, nebo omluvu a odstoupení.

Důkaz: dopis členům orgánů OSA, 14.4.1996 – 1 list
dopis členům výboru OSA, 4.3.1996 - 2 listy

Zřejmě jako reakci na mediální kampaň rozpoutanou OSA - Ochraným svazem autorským, uveřejnily Lidové noviny během dubna 1996 pět článků o ochraně autorských práv v ČR s názory bývalého místopředsedy výboru OSA V. Poštulky, vedoucí pracovníce ministerstva kultury JUDr. Masopustové a ředitele OSA JUDr. Slaniny. Poslední článek, rozhovor redaktora LN se mnou, vyšel 30.4.1996.

Dne 30.4.1996 odpověděl P. Chrastina na můj dopis ze 14.4.1996 sdělením, že je o všem dostatečně informován.

Důkaz: dopis P. Chrastiny ze 30.4.1996 – 1 list

V květnu 1996 však obdrželi tisíce autorů, mých kolegů, Zpravodaj OSA s článkem P. Chrastiny „PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU“. Článek všemi prostředky pošpiňuje toho, kdo žádá dodržování práva, statutu, smlouvy s OSA, AZ, vyúčtovacího řádu OSA, atd. Nabízí viníka smyšlených situací výměnou za odvedení pozornosti veřejnosti od nepořádků OSA. Svě údaje P. Chrastina nikdy neprokázal, **neunesl důkazní břemeno pravdy**. Článek je likvidační, podněty smyšlené, důkazy žádné.

Útoky poškozující mou čest jsou vedeny ve vedoucí funkci organizace na mou ochranu, se znalostí skutečnosti, opakovaně, s neutuchající intenzitou, bez projevu lítosti, snahy o nápravu (viz. podání P. Chrastiny v roce 1998), výsledky soudních sporů jsou všem zatajovány, vstřícnost nulová (neposkytnutí jmen adresátů Zpravodaje OSA).

Dopad cílené likvidace je ztráta prestiže, jména, uplatnění, rozpad pracovních i soukromých svazků, nutnost čelit psychickému teroru, dlouhodobému stresu, opovržení okolí, vyřazení ze společnosti. Svět mne hodnotí podle zlomyslných fikcí P. Chrastiny rozšiřovaných pomocí Zpravodaje OSA. Zadostiučinění 5 mil. Kč považuji za minimum, aby si viník svůj čin vůbec uvědomil.

Během let bylo v mých sporech proti OSA zjištěno, že OSA manipuluje se stamiliónovými částkami peněz za užití hudby autorů s tím, že je běžný právní chaos, 4 různá IČO, neprůhledné hospodaření, nekonkrétní vyúčtování, nepřístupná závěrka, neoprávněná režijní srážka, blokáce účtu, inkasuje vymazaný subjekt, hospodaří nevzniklý subjekt, jedná budoucí subjekt, běžné jsou dezinformace, manipulace s fakty, obelhávání autorů, účastníků valných shromáždění, úřadů a veřejnosti.

K podání žalovaného ze dne 16.12.1998, které jsem obdržel 12.10.1999, uvádím:

K tvrzení protistrany, že (obranou proti zvlášti a bezpráví OSA) porušuji smlouvu s OSA konstatuji, že smlouva, kterou jsem s OSA uzavřel především neobsahuje úmyslné poškozování autorů, které se ukázalo být náplní činnosti OSA.

Tvrzení žalovaného, že soustavně napadám změny ve vyúčtovacím řádu OSA, je lživé a dokazuje chronickou touhu P. Chrastiny po nařčení mé osoby za cokoliv, vždy na základě vlastních smyšlenek, které nikdy nedokládá důkazy. Tak vyprodukoval i Teletext, mé údajné kampaně, udělal ze mne šedou eminenci, organizovanou skupinu, stojí za mnou skupina osob usilující o získání vlivu v oblasti a další fantastická tvrzení zakrývající porušování všech norem slušnosti, práva i zdravého rozumu v činnosti OSA.

K podání žalovaného ze dne 8.2.2000, které znám od 23.2.2000, uvádím:

Žalovaný P. Chrastina vložil do spisu dokumenty ze sporu OSA proti ČT kde jsem nebyl účastníkem jednání, nebyl jsem předvolán ani jako svědek. Uvedená **omluva ČT neobsahuje mé jméno a nic co by dokazovalo, že jsem v pořadu NADORAZ uvedl lživé, nepravdivé údaje**. V mém sporu proti P. Chrastinovi opírá žalovaný důvody k napsání svého článku „PŘÍPAD HRADEC - SLOVO NA VYSVĚTLENOU“ o mé údajné nepravdy v pořadu NADORAZ, kterého jsem měl být strůjcem, viz. obsah spisu. Omluva ČT tvrzení P. Chrastiny nepodpořila.

Nad rámec sporu uvádím, že přestože jsou činovníci OSA provázáni s ČT (předseda dozorčí rady OSA je 30 let dramaturgem ČT, apod.), vedoucí tvůrčí skupiny Čestmír Kopecký jako zástupce ČT s omluvou nesouhlasil. V roce 1999 se nový šéfproducent neexistujícího pořadu NADORAZ dohodl s OSA (JUDr. Toms, právní zástupce P. Chrastiny, oba mají k TV úzké vazby) na smíru a znění omluvy ČT. Přiložená omluva ČT má jiné datum odvysílání pořadu, nesprávný název OSA, je určena subjektu, který dostal licenci až 3 měsíce po pořadu, dovolává se procesního usnesení VS (9 měsíců po pořadu). ČT se omlouvá za to, že subjekty OSA používaly různá IČO, téma pořadu neproplácení za užití hudby a právní chaos OSA v letech 1992 - 1996 nahrazuje sdělením, že OSA vznikl v roce 1919 (v pořadu bylo 1962). Nepravdu předsedy výboru OSA o tom, že nemá podpisové právo omluva nepřesností nenapravuje. Pro nevěrohodnost indicií působí omluva ČT dojmem zinscenované blamáže, zneužívající institut soudu k posvěcení mystifikací.
Důkaz: omluva ČT za nepřesné údaje v pořadu NADORAZ, poznámky J. Hradce, 4.2.2000 - 2 listy

Na svých požadavcích trvám.

V Praze, dne 25.2.2000

Jiří Hradec

- 115 -

Jednací číslo: 1 Co 153/99

Protokol o jednání před odvolacím soudem

Vrchní soud Praha
~~Krajský soud~~

odd. 1 Co

dne 29.2.000

Přítomni:

Předseda: JUDr. Ludmila Říhová

Zapisovatel: Jitka Vajdíková/diktafon

Soudci: JUDr. Zdenka Ferešová

JUDr. Naděžda Žáková   Věc: odvolání

navrhovatele (žalobce)

Jiří Hradec

proti odpůrci (žalovanému)

Pavel Chrastina

o ochranu osobnosti

Jednat se počalo o 8.30 hod.

Při zahájení jednání byli dále přítomni

1. navrhovatel..... - zákonný zástupce   nikdo - omluven

zástupce   JUDr. Pavel Pilecký

plná moc ze dne   29.12.1996   subst. plná moc ze dne

2. odpůrce - zákonný zástupce   osobně

zástupce   JUDr. Miloš Toms

plná moc ze dne   28.1.1997   subst. plná moc ze dne

Pověřený člen senátu Dr. Ludmila Říhová přednesl podle obsahu spisů soudu

prvního stupně stav věci a dosavadní průběh řízení.

Konstatuje se odvolání žalovaného na č.l. 107 - 110 spisu.

Konstatuje se odvolání žalobce na č.l. 135 - 140 spisu.

Konstatuje se přípis žalovaného na č.l. 146 spisu.

Konstatuje se vyjádření žalobce na č.l. 151 - 154 spisu.

Vyjádření z 25.2. doručené prostřednictvím zástupce žalobce a žalobcem samotným se krátkou cestou doručují zástupci žalovaného.

Zástupci obou účastníků uvádějí shodně jako v uvedených odvoláních a vyjádřeních a na jejich obsahu trvají.

K důkazu se konstatuje stručný obsah článků na č.l. 111 - 115 založených do spisu žalovaným: "Jak OSA chrání práva autorů", Ochranný svaz nebyl je a bude, OSA v křížové palbě, Ochranný svaz autorský neměl po tři roky právní subjektivitu,

OSA chce změnit sazby."

Konstatuje se, že odvolací senát si promítl včerejšího dne záznam videokazety pořadu NADORAZ a konstatuje se, že jeho obsah souhlasí s přepisem záznamu předloženého žalobcem.

Konstatuje se obsah článku "Případ Hradec - slovo na vysvětlenou" uveřejněný v č. 17 Zpravodaje OSA.

Zástupci účastníků nemají další návrhy na doplnění řízení.

Zástupce žalobce v závěrečném návrhu trvá na podaném odvolání a vyjádření učiněných ve věci, poukazuje na to, že mediální kampaň byla větší, reagovala nejen na to, co řekl žalobce, ale i na problematiku OSA. Předmětný článek obsahuje i další nepravdivé údaje konkrétně týkající se proplácení honorářů Gemou, týkajících se proplácení honorářů - jedné čtvrtiny - ČT, žalob podaných žalobcem - v té době to byla žaloba jediná. Jinak trvá na obsahu písemných podání učiněných po vyhlášení napadeného rozsudku.

Pro případ potvrzení napadeného rozsudku žádá, aby soud připustil dovolání a to konkrétně k této otázce:

Za otázku zásadního významu považuje otázku, zda tak závažný zásah do práva na ochranu osobnosti, který byl učiněn v článku uveřejněném ve Zpravodaji č. 17 z května roku 1996 a který je předmětem tohoto sporu, lze odčinit pouhou omluvou, bez přiznání finanční satisfakce.

Text odvolacího návrhu diktován přesně podle zástupce žalobce.

V závěrečném návrhu zástupce žalovaného trvá na písemném odvolání, zdůrazňuje že mediální kampaň skutečně zahájil proti OSA žalobce a že ten byl následně dne 19.6.1999 na valné hromadě OSA vyloučen a to převážnou většinou hlasů, kdy 88 bylo pro vyloučení, 2 proti a 4 se zdrželi. Na náhradě nákladů odvolacího řízení účtuje zástupce žalovaného odměnu za SOP 1 000 Kč a odměnu za dva úkony právní služby a dvě paušální náhrady.

Zástupce žalobce na náhradě nákladů odvolacího řízení účtuje odměnu za tři úkony právní služby, odvolání, vyjádření a účast při dnešním jednání a tři paušální náhrady.

Po poradě s přerušným jednáním vyhlášeno usnesení, že se jednání odrokuje za účelem vyhlášení rozsudku na 29.2.2000 ve 14.45 hod., což přítomní berou na vědomí, že tímto jsou k dnešnímu jednání obesláni.

Reprodukce záznamu nevyžádána a neprovedena.

Skončeno a podepsáno v 9.25 hod. *teja/bon*

Handwritten signature/initials.

2 strany - 50,- Kč

Jednací číslo: 1 Co 153/99 - 156 -

Protokol o jednání před odvolacím soudem

Vrchní soud Praha
~~Královské Městský soud~~

odd. 1 Co dne 29.2.2000

Přítomni:

Předseda: JUDr. Ludmila Říhová

Zapisovatel:

Soudci: JUDr. Zdenka Ferešová

JUDr. Naděžda Žáková

Věc: odvolání

navrhovatele (žalobce) Jiří Hradec

proti odpůrci (žalovanému) Pavel Chrastina

o ochranu osobnosti

Jednat se počalo o 14.45hod.

Při zahájení jednání byli dále přítomni

1. navrhovatel..... - zákonný zástupce

zástupce JUDr. Pavel Pilecký

plná moc ze dne 29.12.1996

subst. plná moc ze dne

2. odpůrce - zákonný zástupce osobně

zástupce JUDr. Miloš Toms

plná moc ze dne 28.1.1997

subst. plná moc ze dne

Pověřený člen senátu

přednesl podle obsahu spisů soudu

prvního stupně stav věci a dosavadní průběh řízení.

R o z s u d e k :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném vyhovujícím výroku **mění** jen tak, že se **zamítá** žaloba, aby znění dopisu obsahovalo text: "o tom, že pan Hradec je nadále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou náleží desetkrát víc, o tom, že pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA," a smýšlená", "Lituji uvádění jména hudebního skladatele pana Jiřího Hradce ve spojení s takovými pojmy - výrazy, jako je organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, kampaň pana Hradce a česká podvodnická hlavička."; a aby žalovaný

dopis, kromě žalobci a OSA, Praha 6, tř. Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, zaslal dalším subjektům uvedeným ve výroku I. rozsudku; jinak se potvrzuje.

II. V napadených zamítavých výrocích se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.

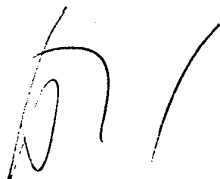
III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 11 835 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr. Miloše Tomsy, advokáta se sídlem v Praze 1, Celetná 11.

IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 2 985 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr. Miloše Tomsy, advokáta se sídlem v Praze 1, Celetná 11.

V. Návrh na připuštění dovolání se **zamítá**.

Dáno poučení o opravných prostředcích. Sděleny podstatné důvody.

Skončeno a podepsáno 15.00 hod. *Rejzler*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMĚNEM REPUBLIKY

DOŠLO

22-03-2000

31C2/99 č.j. 141
1 Co 153/99-158

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE

DOŠLO DNE: 15-03-2000

..... KRAT ..... PRÍLOH
..... KUBRIK

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Ludmily Říhové a soudkyň JUDr.Zdenky Ferešové a JUDr.Naděždy Žákové v právní věci žalobce Jiřího Hradce, bytem Praha 3, Přemyslovská 37, zastoupeného JUDr.Pavlem Pileckým, advokátem se sídlem v Praze 3, Rokycanova 27, proti žalovanému Pavlu Chrastinovi, bytem Praha 4, Seidlova 470, zastoupenému JUDr.Milošem Tomsem, advokátem se sídlem v Praze 1, Celetná 11, o ochranu osobnosti, o odvolání účastníků proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22.září 1998 č.j. 31 C 2/97-97, takto :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném vyhovujícím výroku **mění** jen tak, že se **zamítá** žaloba, aby znění dopisu obsahovalo text : "o tom, že pan Hradec je nadále přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy ještě mohl být teletextovým monopolistou, náleží desetkrát víc, o tom, že pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA", "a smýšlená", "Lituji uvádění jména hudebního skladatele pana Jiřího Hradce ve spojení s takovými pojmy - výrazy jako je organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, kampaň pana Hradce a česká podvodnická hlavička." a aby žalovaný dopis, kromě žalobci a OSA, Praha 6, tř.Čs.armády 20, 160 56 Praha, zaslal dalším subjektům uvedeným ve výroku I rozsudku; jinak se **potvrzuje**.

II. V napadených zamítavých výrociích se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 11 835 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr.Miloše Tomsy, advokáta se sídlem v Praze 1, Celetná 11.

IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 2 985 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr. Miloše Tomsy, advokáta se sídlem v Praze 1, Celetná 11.

V. Návrh na připuštění dovolání se **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22.9.1999 č.j. 31 C 2/97-97 uložil žalovanému, aby adresátům uvedeným v odst.I výroku rozsudku zaslal dopis obsahující omluvu žalobci ve znění uvedeném rovněž v tomto výroku rozsudku. Dále zamítl žalobu, aby dopis obsahoval text uvedený v odst.II výroku rozsudku, aby předmětný dopis s omluvou byl zaslán adresátům uvedeným v odst.III výroku rozsudku a aby žalovaný žalobci zaplatil na náhradě nemajetkové újmy 5 000 000 Kč. Konečně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Při rozhodování vycházel ze zjištění, že Českou televizí byl dne 29.1.1996 v pořadu Nadoraz odvysílán pod titulkem "OSA - /NE/JASNÁ ZPRÁVA" program zabývající se některými aspekty autorskoprávní ochrany. V tomto pořadu byl m.j. představen žalobce, který komponoval hudbu použitou ve znělkách nebo jako doprovod k desítkám televizních pořadů, což se však neprojevalo na výplatní pásce; když byl OSA odmítnut, rozhodl se, že bude žalovat, ale nebyl schopen stejně jako jeho zástupce určit právní formu OSA. V č.17 Zpravodaje OSA byl jako reakce na předmětný pořad uveřejněn článek s názvem "Případ Hradec - Slovo na vysvětlenou", jehož autorem je žalovaný, obsahující tvrzení, která žalobce považuje za neoprávněný zásah do svých osobnostních práv.Soud prvního stupně při rozhodování podle § 11 a násl.obč.zák. hodnotí článek jako vyjádření žalovaného k celé problematice ochrany autorských práv, postavení OSA v nových podmínkách a problematice autorských honorářů. Za neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce považuje tvrzení, že "žalobce se stal šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA" proto, že se jím v podstatě tvrdí, že žalobce takovéto nekvalifikované výpady inicioval. Dále pak výrok, že "žalobce je přesvědčen, že mu náleží desetkrát víc", protože jeho pravdivost nebyla v řízení prokázána, stejně jako výrok, že "přestoupil pravidla závazná pro členy OSA". Za neoprávněný zásah považuje rovněž v článku uvedené výrazy "organizovaný zločin, distributoři pirátských nahrávek, česká podvodnická hlavička, kampaň pana Hradce", které s ohledem na nadpis článku a jeho obsah, v němž jiná jména nejsou uvedena, může čtenář důvodně vztáhnout k osobě žalobce. Naproti tomu nelze žalobu považovat za důvodnou ve vztahu k tvrzení, že" akce pana Hradce připraví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného

provozování pravděpodobně o miliony korun", neboť jde o dohad žalobce vycházející z medializace záležitosti, ze které je dovozován podstatný pokles placení autorských honorářů, který není způsobilý snížit důstojnost žalobce ve společnosti. Požadovaný text: "...neboť takováto spojitost neexistuje a neexistovala ani v minulosti" je vzhledem k textu přiznané omluvy nadbytečný. Soud prvního stupně shledal žalobu důvodnou pouze pokud jde o požadovanou omluvu, kterou je třeba z hlediska § 13 obč.zák. považovat za dostatečné zadostiučinění. Dle jeho názoru je třeba přihlédnout k tomu, že článek je součástí názorů na problematiku v té době medializovanou, a že čtenáři Zpravodaje byli s věcí dostatečně seznámeni a byli schopni posoudit v kontextu obsah článku i názory žalovaného. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil § 142 odst.2 o.s.ř.

Takto rozhodl poté, co jeho předchozí rozsudek ze dne 30.6.1996 č.j.31 C 2/97-42 byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24.3.1998 č.j. 1 Co 139/97-60 zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba účastníci. Odvolání žalovaného směřovalo do vyhovujících výroků napadeného rozsudku a žalovaný se domáhal, aby odvolací soud napadený rozsudek v těchto výrocích změnil tak, že se žaloba zamítá v plném rozsahu. Podle jeho názoru soud prvního stupně nesprávně rozhodl na základě správně zjištěného skutkového stavu po provedení všech rozhodných důkazů. Zdůrazňoval, že odvysílání předmětného pořadu odstartovalo kampaň, v níž za žalobcem stála skupina osob usilujících o získání vlivu v oblasti autorské ochrany. V této souvislosti poukazoval na četné články uveřejněné v celostátních denících a časopisech a na oprávněnost svého tvrzení, že žalobce se stal šedou eminencí. Podnět k výroku o přesvědčení žalobce, že mu náleží desetkrát více, dal sám žalobce svým soustavným napadáním změn v platně schváleném vyúčtovacím řádu OSA a pravdivost výroku, že žalobce přestoupil závazná pravidla pro členy OSA, se opírá o čl.8 Smlouvy o zastupování autorských práv, podle něhož se zavázal podporovat účely a zájmy OSA a nečinit nic, co by ji mohlo poškodit. Názor žalovaného na žalobce je podpořen stanoviskem dalších členů shromáždění OSA, kdy k vyloučení žalobce v roce 1996 nedošlo o jediný hlas /k vyloučení došlo až v roce 1999/, přičemž žalovaný jako šéfredaktor Zpravodaje v předmětném článku OSA obhajoval a vysvětloval rozhodnutí výboru OSA, kterým byl návrh na vyloučení žalobce z řad jeho členů. Byť v článku několikrát použil literární hyperboly, v žádném případě však jméno žalobce nespojil s uvedenými negativními jevy. Poukazoval na judikaturu, podle níž nelze zpravidla za odporující § 11 obč.zák., považovat v kritice obsažené v odpovídající míře ironizování, odsuzování a zavrhování kritizovaného počínání fyzické osoby. S přihlédnutím k uplatněnému nároku a k rozsahu, v němž byla žaloba shledána oprávněnou, měl ve věci převažující úspěch, což se mělo promítnout při rozhodování soudu o náhradě nákladů řízení.

Odvolání žalobce směřovalo do zamítavých výroků napadeného rozsudku a ohledně nich požadoval změnu rozsudku soudu prvního stupně tak, aby žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno, popř. aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Napadený rozsudek podle jeho názoru odporuje zásadě nedotknutelnosti osobnosti fyzické osoby dané českým právním řádem, Listinou základních lidských práv a svobod a Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod. Čtenářům Zpravodaje OSA je předstírána "kampaň pana Hradce" zacílená na podporu nevelkého respektu zejména některých veřejných provozovatelů k liteře autorského zákona; žalovaný dovozuje odpovědnost žalobce za novou a masivní vlnu neplatičů. V této souvislosti je neoprávněným zásahem věta, že "akce pana Hradce připraví naše autory v tomto roce jen na úseku veřejného provozování pravděpodobně o miliony korun", stejně jako výrok o neexistující spojitosti. Pokud jde o okruh osob, jímž by měl být zaslán omluvný dopis, poukazoval na to, že soud zde vycházel z neobjektivní odpovědi JUDr. Slaniny, který však nesdělil soudu seznam adresátů, kterým je Zpravodaj OSA zasílán. Poskytnuté morální zadostiučinění nepovažuje žalobce za postačující, a to i s ohledem na charakter podání došlých soudu, z nichž je zřejmé, že žalovaný je na svůj útok hrdý.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení mu předcházející podle § 212 odst. 1 o.s.ř. a po doplnění řízení opakováním důkazu obsahem videozáznamu pořadu Nadoraz odvysílaného Českou televizí dne 29.1.1996, obsahem článku uveřejněného v č. 17 Zpravodaje OSA s názvem "Případ Hradec - Slovo na vysvětlenou" a obsahem článků uveřejněných v celostátních periodikách po odvysílání předmětného pořadu, dospěl k závěru, že je částečně důvodné pouze odvolání žalovaného.

Základním předpokladem odpovědnosti podle § 13 obč.zák. je existence neoprávněného zásahu objektivně způsobitelného narušit, popř. ohrozit osobnostní práva chráněná § 11 a násl. obč.zák.

Především je třeba konstatovat, že čl. 17 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, zaručuje právo na vyjadřování názorů. Z tohoto pohledu nelze toto právo upřít ani žalovanému. Uplatňování tohoto práva však musí být v souladu s rovněž zaručeným právem každého, tedy i žalobce, na ochranu jeho osobnostních práv /čl. 10 Listiny/. Každý případ tvrzeného porušení práva na ochranu osobnosti je třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem, zejména nelze přehlížet celkový kontext sdělovaných informací.

Po provedení shora uvedených důkazů je třeba předmětný článek žalovaného uveřejněný v té době na aktuální téma týkající se právního postavení OSA a v periodiku vydávaném právě Ochranným svazem autorským považovat za uplatnění jeho práva vyjádřit svůj názor. Pokud žalovaný v předmětném článku používá výrazy "distributoři pirátských nahrávek, organizovaný zločin, česká podvodnická hlavička", nevztahují se k osobě žalobce, byť je jeho jméno uvedeno v názvu článku a je to i jediné jméno, které se v článku vyskytuje. Uvedené pojmy jsou v úvodu článku, kdy se

žalovaný vyjadřuje k novému zákonu o hromadné ochraně autorských práv, která odmonopolizovala tuto ochranu a umožňuje komukoli požádat o licenci, což je příležitost pro distributory pirátských nahrávek, že to vymyslí česká podvodnická hlavička přímo od psacího stolu, že organizovaný zločin přestává být zločinem, máme-li svého ctnostného zástupce ve vládě či parlamentu, který schvaluje zákony. Uvedené údaje tak podle názoru odvolacího soudu nelze z objektivního pohledu považovat za neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce, byť je žalobce ke své osobě subjektivně vztahuje. Stejně tak není neoprávněným zásahem ani údaj "kampaň pana Hradce", s níž žalovaný spojuje možnost masivní vlny neplatičů, zejména některých veřejných provozovatelů. Pro použití tohoto pojmu má totiž žalobce podklady. Ty jsou zde v pořadu NADORAZ odvysílaném Českou televizí dne 29.1.1996, který se zabýval otázkou právního postavení OSA, v němž vystoupil žalobce a hovořil zde m.j. o svých výhradách k vyúčtování náhrad za uvádění jeho hudby, o tom, že se svého nároku domáhá soudně. Žalovaný pak v odvolacím řízení doložil články uveřejněnými následně v celostátních periodikách, že se otázkou OSA zabývaly následně /Lidové noviny ze 17.4.1996 "Ochranný autorský svaz nebyl, je a bude", Večerník Praha z 2.2.1996 - "OSA v křížové palbě", Mladá fronta Dnes z 1.2.1996 - "Ochranný autorský svaz neměl po tři roky právní subjektivitu", Blesk z 3.2.1996 - "OSA chce změnit sazby"/ a některé z nich přímo na předmětný pořad odkazovaly. V článku "Jak OSA chrání práva autorů" uveřejněném dne 30.4.1996 v Lidových novinách, je pak rozhovor žalobce s redaktorem, v němž žalobce vysvětluje výhrady vůči OSA, hovoří o tom, že se o své honoráře soudí.

Za neoprávněný zásah odvolací soud nepovažuje ani tvrzení, že "pan Hradec je přesvědčen, že mu za loňský rok, kdy byl ještě teletextovým monopolistou, náleží desetkrát víc", a že "pan Hradec přestoupil pravidla závazná pro členy OSA". Pro první tvrzení má žalovaný podklady v obsahu pořadu NADORAZ a v shora uvedeném rozhovoru žalobce pro redaktora Lidových novin, v nichž žalobce vyslovuje nesouhlas s vyúčtováním honorářů, byť neuvádí, že by měl dostat "desetkrát víc". Pokud jde o druhé tvrzení, je v článku vysvětleno, že žalobce uzavřel smlouvu o zastupování, a že výbor OSA v jeho postoji spatřuje nekolegiální přístup, a že bude navrženo jeho vyloučení z našich řad."

Za neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce však odvolací soud shodně se soudem prvního stupně považuje výrok, že žalobce "se stal šedou eminencí za málo kvalifikovanými výpady několika žurnalistů proti OSA". Toto tvrzení z objektivního pohledu podsouvá žalobci negativní odsouzeníhodné jednání proti OSA, že toto jednání inicioval. Pravdivost tohoto dehonestujícího tvrzení v řízení nebyla prokázána a nelze ji dovodit ani z pořadu odvysílaného ČT dne 29.1.1996, kde žalobce vystupuje za svoji osobu. V tomto případě tak již právo vyjadřovat vlastní názor se dostalo do nepoměru k právu na ochranu osobnostních práv, vybočilo z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti a nelze ho upřednostňovat.

Odvolací soud se pak ztotožňuje se závěry, které soud prvního stupně učinil ve vztahu k napadenému zamítavému odst.II výroku rozsudku a plně na správné odůvodnění učiněné tímto soudem odkazuje.

Za přiměřený prostředek obrany proti shora uvedenému neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce považuje odvolací soud z hlediska § 13 odst.1 obč.zák. shodně se soudem prvního stupně pouze poskytnutí morálního zadostiučinění. To je objektivně způsobilé vyvážit nemajetkovou újmu vzniklou žalobci, neboť intenzita neoprávněného zásahu nebyla značného rozsahu a objektivně nebyla způsobilá snížit důstojnost a vážnost žalobce, který se vědomě, bez ohledu zda oprávněně či neoprávněně, dostal před veřejností do konfliktu s OSA. Nebyly tak splněny předpoklady dané § 13 odst. 2 obč. zák. pro přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích. Na rozdíl od soudu prvního stupně však za přiměřenou považuje odvolací soud pouze omluvu ve vztahu k žalobci a k OSA. V řízení bylo sice zprávou OSA ze dne 10.7.1998 prokázáno, že adresátům uvedeným v odst.I výroku rozsudku byl Zpravodaj č.17 z roku 1996 doručen, ale nebylo prokázáno, že se adresáti s jeho obsahem seznámili, a že z toho vyvodili jakékoliv závěry. Nadbytečné je pak použití přívlastků "smýšlená".

Vzhledem k shora uvedenému odvolací soud napadený rozsudek částečně podle § 220 o.s.ř. změnil tak, jak uvedeno ve výroku rozsudku a částečně podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Výrok o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně je odůvodněn § 224 odst.2 a § 142 odst.2 o.s.ř. V dané věci žalobce uplatnil dva nároky; pokud jde o morální zadostiučinění byl z menší části úspěšný a pokud jde o náhradu nemajetkové újmy v penězích byl neúspěšný. Úspěch žalobce lze hodnotit jako pětinový, z čehož s odkazem na § 142 odst.2 o.s.ř. je třeba dovodit povinnost žalobce zaplatit žalovanému náhradu 3/5 mu vzniklých nákladů. Ty představuje odměna za 12,5 úkonů právní služby po 1 500 Kč podle § 9 odst.4 vyhl.č.177/1996 Sb. a 13 paušálních náhrad po 75 Kč podle § 13 odst.3 cit.vyhl., celkem 19 725 Kč, tedy 3/5 činí 11 835 Kč.

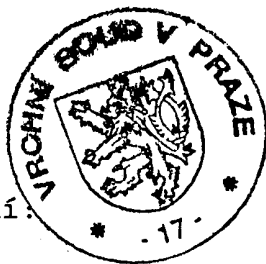
O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst.1 a § 142 odst.2 o.s.ř., kdy účastníci měli shodný poměr úspěchu ve věci jako v řízení před soudem prvního stupně. Náklady odvolacího řízení žalovaného tvoří soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, odměna za dva a půl úkonu právní služby / odvolání, účast při jednání a vyhlášení rozsudku/ po 1 500 Kč podle § 9 odst.4 ve spojení s § 11 odst.2 písm.f/ vyhl.č.177/1996 Sb. a 3 paušální náhrady po 75 Kč podle § 13 odst.3 cit.vyhl. Tři pětiny z částky 4 975 Kč pak činí 2 985 Kč.

Odvolací soud s odkazem na znění § 239 o.s.ř. zamítl návrh na připuštění dovolání. Otázku, "zda tak závažný zásah do práva na ochranu osobnosti, který byl učiněn v článku uveřejněném ve

Zpravodaji č.17 z května roku 1996, lze odčinit pouhou omluvou bez přiznání finanční satisfakce", nepovažuje odvolací soud za otázku po právní stránce zásadního významu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

V Praze dne 29.února 2000

JUDr.Ludmila Říhová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

KONEČNÝ VERDIKT V KAUZE HRADEC – CHRASTINA

Nejvyšší soud České republiky zamítl rozsudkem č. j. 30 Cdo 1732/2000-177 dovolání pana Jiřího Hradce proti výrokům odvolacího soudu v celém jeho rozsahu a potvrdil tak nález odvolací instance. Spor se tedy vyřeší podle rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. 1 Co 153/99-158, který ovšem žalobu pana Hradce proti panu Chrastinovi ve čtyřech bodech z pěti zamítl (zejména pak zamítl požadavek na finanční odškodnění ve výši 5 mil. Kč).

Pro čtenáře, kteří již na celou záležitost pozapomněli, přinášíme tuto malou rekapitulaci. Případ začal v lednu 1996 na ČT 1 odvysíláním publicistického pořadu Nadoraz, kde byl OSA zkresleně a nepravdivě napadán. Protagonistou pořadu byl pan Jiří Hradec. Za zkreslování údajů se později musela Česká televize z rozhodnutí soudu svým divákům omluvit. OSA na mediální útok reagoval mimo jiné také ve Zpravodaji č. 17 (květen 1996) článkem pana Chrastiny „Případ Hradec – slovo na vysvětlenou“. Za obsah tohoto článku pan Hradec pana Chrastinu zažaloval. V červnu 1999 byl pan Hradec za opakované poškozování zájmů OSA drtivou většinou hlasů valným shromážděním z řad členů OSA vyloučen, zůstal však nadále mezi zastupovanými.

Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze a stejně tak Nejvyššího soudu ČR jsou pro pana Chrastinu zřejmou satisfakcí. Na druhé straně z nich vyplývá, že by se panu Hradcovi mělo přece jen dostat omluvy, ovšem pouze za jeden jediný výrok užitý ve zmíněném článku z roku 1996, a to nejlépe formou soukromého dopisu.

(red)

Jiří Hradec, pozn.:

[Pavel Chrastina](#) se chlubí justičním podvodem a říká tomu satisfakce.

Soudkyně rozhodla s tím, že pořad [NADORAZ](#) byl o teletextu, jak tvrdí OSA, ač o tom není jediný důkaz, naopak je ve spisu video i přepis pořadu, kde není o teletextu, natož o mých nárocích za něj, ani zmínka.

Šéf výboru OSA [Petr Janda](#) má o justici jasno ([tiskovka OSA](#) 02.02.1996 k pořadu NADORAZ):

"tady de vo to, jestli ta soudkyně na to přišla sama, a nebo jí k tomu někdo dovedl, dovedl, šikovně, jo".